

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av djurskyddslagen och lag om ändring av 17 kap. 14 § i strafflagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att djurskyddslagen ändras så att det i lagen tas in bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens förordning om avlivning av animalieproduktionsdjur kräver. Ytterligare ska det till lagen inom de gränser som förordningen tillåter fogas strängare bestämmelser om avlivning och slakt av djur än vad som finns i förordningen, eller sådana bestämmelser som kompletterar förordningen.

Till djurskyddslagen fogas det enligt förslaget bestämmelser om behöriga myndigheter som avses i förordningen. Lagen ändras också så att den är tillämplig för övervakning av att förordningen följs. Bestämmelserna om tillsynsmyndigheter och ordnandet av tillsynen ändras inte.

I linje med grundlagen överförs grundläggande bestämmelser om avlivning och slakt av djur från djurskyddsförordningen till djurskyddslagen. Ett djur ska avlivas så snabbt och smärtfritt som möjligt med hjälp av en avlivningsmetod som lämpar sig för avlivning av just den djurarten. Djuret får endast avlivas av en person som behärskar avlivningen, är tillräckligt förtrogen med avlivningsmetoden och avlivningstekniken och har ett tillräckligt kunnande för att utföra åtgärden. När man avlivar ett djur, ska man se till att djuret är dött innan man utför destrue-

ring eller andra åtgärder. Till lagen fogas också en motsvarande grundläggande bestämmelse om slakt av djur. Närmare bestämmelser om avlivning och slakt av djur ska enligt förslaget utfärdas genom förordning av statsrådet.

För att förbättra övervakningen av avlivningsverksamheten ska verksamhetsutövaren lämna en anmälan till regionförvaltningsmyndigheten innan verksamheten inleds. Detta gäller också djurägare eller djurinnehavare som regelbundet avlivar stora mängder djur på en gång. Bestämmelserna om administrativa tvångsmetoder ändras så att tillsynsmyndigheten ges rätt att förutom för djurets ägare eller innehavare meddela påbud eller förbud för den som har brutit mot djurskyddslagen.

Bestämmelserna om en särskild slaktmetod som används på religiösa grunder och som möjliggör att blodavtappningen inleds samtidigt som djuret bedövas bibehålls.

I strafflagen görs det enligt förslaget sådana ändringar av teknisk karaktär som behövs för att bestämmelserna om straff för brott vid slakt och avlivning av djur ska förbli oförändrade.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 juli 2013.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING	3
2 NULÄGE	3
2.1 Lagstiftning och praxis	3
Djurskyddslagen	3
Djurskyddsförordningen	4
Slakt och avlivning av produktionsdjur	5
Tillsyn	5
2.2 EU:s lagstiftning och lagstiftningen i utlandet	5
Allmänt	5
Avlivningsförordningen	5
2.3 Bedömning av nuläget	7
Allmänt	7
Kompetens och kompetensbevis	7
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	8
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	8
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	9
5.1 Beredningen	9
5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats	9
DETALJMOTIVERING	10
1 LAGFÖRSLAG	10
1.1 Djurskyddslagen	10
2 a kap. Avlivning av djur	10
1.2 Strafflagen	17
17 kap. Om brott mot allmän ordning	17
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER	18
2.1 Djurskyddslagen	18
3 IKRAFTTRÄDANDE	18
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	18
LAGFÖRSLAG	20
1. Lag om ändring av djurskyddslagen	20
2. Lag om ändring av 17 kap. 14 § i strafflagen	26
BILAGOR	27
PARALLELLTEXTER	27
1. Lag om ändring av djurskyddslagen	27
2. Lag om ändring av 17 kap. 14 § i strafflagen	39

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Rådets förordning (EG) nr 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning, nedan *avlivningsförordningen*, trädde i kraft den 8 december 2009 och det tillämpas från och med den 1 januari 2013. Avlivningsförordningen ersätter rådets direktiv 93/119/EG om skydd av djur vid tidpunkten för slakt eller avlivning, nedan *slakt- och avlivningsdirektivet*. Direktivet har genomförts genom djurskyddslagen (247/1996), djurskyddsförordningen (396/1996) och jord- och skogsbruksministeriets beslut. Avlivningsförordningen förutsätter att den nationella lagstiftningen ändras.

2 Nuläge**2.1 Lagstiftning och praxis****Djurskyddslagen**

I djurskyddslagen ingår de centrala principerna om djurhållning, skötsel, behandling och hantering av djur. Syftet med lagen är att på bästa möjliga sätt skydda djur mot lidande, smärta och plåga. Lagen syftar också till att främja djurens välbefinnande och en god behandling av djuren.

Enligt 32 § i djurskyddslagen ska avlivningen av ett djur utföras så snabbt och smärtlöst som möjligt. I 33 § i föreskrivs om slakt av djur och åtgärder i samband med den. Enligt paragrafen får djur inte åsamkas onödigt lidande eller onödig smärta eller plåga när de hanteras eller förvaras i slakteriet, på slaktplatsen eller någon annanstans i samband med slakt, vid bedövning eller vid blodavtappning. Djuret ska ha bedövats eller avlivats på behörigt sätt före blodavtappningen. Enligt 33 § är dock sådana särskilda slaktmetoder som används på religiösa grunder och där blodavtappningen inleds samtidigt som djuret bedövas tillåtna så som närmare föreskrivs genom förordning. Ett djur ska inte få utsättas för andra åtgärder i anslutning till slakten förrän djuret har dött. Enligt paragrafen ska godkända slakterier samt

godkända slaktplatser dessutom ha ett ändamålsenligt utrymme för slakt och blodavtappning av påfallande sjuka eller skadade djur.

Djurskyddslagen innehåller också bestämmelser om tillsyn och myndighetsåtgärder. Om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts eller hålls i strid med bestämmelserna, har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteman som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen och polisen rätt att verkställa inspektion enligt 39 § 1 mom. i lagen. Rätt till inspektion har under vissa förutsättningar även djurskyddsövervakare som befullmäktigats av regionförvaltningsverket. Enligt 2 mom. har besiktningsveterinärer även utan misstanke rätt att verkställa inspektion i alla förvaringsutrymmen för djur inom ett slakteri- eller slaktplatsområde. Enligt 3 mom. har den som verkställer inspektionen rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls. Vid inspektionen kan djuret, dess förvaringsplats samt föda, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras.

Om det vid en inspektion upptäcks att bestämmelserna om skötsel av djur och djurhållning har överträtts, får tillsynsmyndigheten meddela ett förbud enligt 42 § i djurskyddslagen att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot författningarna eller ett åläggande om att förhållandena ska åtgärdas så att de överensstämmer med vad som förutsätts i lagstiftningen. Regionförvaltningsverket kan enligt 43 § 1 mom. förordna ett förbud eller ett åläggande med vite eller hot om tvångsutförande. Om det behövs av djurskyddsskäl, får myndigheten i enlighet med 44 § 1 mom. vidta omedelbara åtgärder för att trygga ett djurs välbefinnande. Djuret får t.ex. sändas till slakt eller avlivas.

Om besiktningsveterinären på slakteriet misstänker att bestämmelserna i författningarna om djurskydd har överträtts i det förvaringsutrymme där djuret hållits ska han eller hon i enlighet med 41 § 2 mom. i djurskyddslagen anmäla detta till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde förvaringsutrymmet är beläget.

I 54 § i djurskyddslagen finns bestämmelser om djurskyddsförseelser. Enligt paragrafen ska den som uppsåtligt eller av oaktsamhet behandlar ett djur i strid med 32 eller 33 § eller bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem ska, om inte gärningen utgör brott enligt 17 kap. 14, 14 a eller 15 § i strafflagen eller strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, dömas för *djurskyddsförseelse*, till böter.

Djurskyddsförordningen

Enligt 30 § i djurskyddsförordningen får ett djur avlivas endast av en person som behärskar avlivning. Den som avlivar ett djur ha tillräckliga kunskaper i den avlivningsmetod och avlivningsteknik som tillämpas på djurarten i fråga samt tillräcklig skicklighet i att vidta åtgärden. I paragrafen finns dessutom bestämmelser om hanteringen av ett djur som ska avlivas och om att se till att övriga djur störs så litet som möjligt. Den som avlivar djuret ska försäkra sig om att djuret har dött innan destruktionsen påbörjas eller andra åtgärder vidtas.

Enligt 31 § är det förbjudet att genom dränkning eller kvävning avliva däggdjur, fåglar och reptiler som är vid medvetande. I 33 § föreskrivs om de metoder som är tillåtna vid avlivning av animalieproduktionsdjur som hör till däggdjuren eller fåglarna.

I 34 § föreskrivs om avlivning av djur i nödfall. I nödfall, för att hindra utdraget lidande för djuret och om metoderna enligt 32 och 33 § inte kan användas eller om djuret inte kan fångas in, kan djuret också avlivas på något annat sätt än vad som föreskrivs ovan, dock så att djuret inte åsamkas onödigt lidande.

I 35 § föreskrivs om förflyttning av ett sjukt eller skadat djur som ska avlivas. Ett sjukt eller skadat animalieproduktionsdjur får förflyttas någon annanstans för avlivning eller slakt bara om transporten eller behandlingen inför transporten inte åsamkar djuret extra lidande. Enligt paragrafen får svårt sjuka eller skadade hästar, nötkreatur eller motsvarande större djur transporteras annanstans för avlivning eller slakt bara med tillstånd av en veterinär.

I 36—40 § föreskrivs om de krav som ställs på slakteriets utrymmen och förvaringen och skötseln av slaktdjur samt om djur som måste slaktas i brådskanie ordning.

Bestämmelser om slaktarens behörighet och behörigheten hos personal som vidtar åtgärder vilka föregår slakten finns i 41 §. Enligt paragrafen ska personer som sköter och hanterar djur som ska slaktas samt bedövar djur och tappar av blod ha tillräckliga kunskaper och färdigheter för att vidta åtgärdena på behörigt sätt. Yrkesmässig slakt får utföras bara av personer som fyllt 18 år och som är förfarna i eller har undervisats i sådan. Obehöriga får inte närvara vid slakten.

I 42—43 § föreskrivs om bedövning och redskap och anordningar för bedövning. Vid slakt ska djuret före blodavtappningen bedövas. Fjäderfän får dock slaktas genom att halsen snabbt skärs av med ett vasst instrument.

I 44 § föreskrivs om blodavtappning. Blodavtappningen ur ett bedövat djur ska inledas omedelbart efter bedövningen och djuret får inte utsättas för andra åtgärder förrän det har dött.

I 45—48 § föreskrivs om särskilda slaktmetoder som används på religiösa grunder och som avviker från kraven i 42 §. När religiösa skäl förutsätter detta får blodavtappningen ur djur inledas samtidigt som bedövningen sker. Ett djur får då slaktas så bara i slakterier i närvaro av en besiktningsveterinär. Paragraferna innehåller dessutom bestämmelser om fixering och bedövning av djuret och avskärning av halsådrorna.

Jord- och skogsbruksministeriets beslut om krav på skydd av djur vid slakt

Jord- och skogsbrukministeriets beslut om krav på skydd av djur vid slakt (704/1997) innehåller detaljerade krav som gäller uppställningsplatser för slaktdjur, anordningar och utrustning, bemötande och behandling av slaktdjur, bedövning och blodavtappning.

Jord- och skogsbruksministeriets beslut om djurskyddskraven vid avlivning av animalieproduktionsdjur som hör till däggdjuren eller fåglarna

Jord- och skogsbruksministeriets beslut om djurskyddskraven vid avlivning av animalieproduktionsdjur som hör till däggdjuren eller fåglarna (534/1996) innehåller detaljerade krav som gäller anläggningar som används

vid avlivning och metoder som är tillåtna vid avlivning av animalieproduktionsdjur.

Slakt och avlivning av produktionsdjur

I Finland finns det 18 slakterier och 54 små slakterier där den dagliga tillsynen över djurskyddet genomförs av Livsmedelssäkerhetsverkets besiktningsveterinärer. Regionförvaltningsverkets länsveterinärer övervakar också slakterierna. Tills vidare utförs tillsynen över djurskyddet av kommunalveterinären vid 11 små slakterier. Det finns 19 renslakterier. Regionförvaltningsverket i Lappland ansvarar helt och hållet för djurskyddstillsynen vid renslakterierna. Regionförvaltningsverket förordnar också besiktningsveterinärerna till renslakterierna. Den odlade fisken slaktas vid matfiskföretag som 2011 var sammanlagt 95 i havs- och insjöområden. I Finland finns det ca 950 pålsdjursfarmer.

Under de senaste åren har det vid slakterierna i Finland årligen slaktats ca 300 000 nötkreatur, 2,5 miljoner svin, 55 miljoner fjäderfän, 1000 hästar och 30 000 får och getter. Av renar har det slaktats nästan 80 000 djur och av andra djurarter, inklusive hägnat och frilevande vilt, under 1000 djur per år. Av odlad fisk slaktas det 10 miljoner kilogram per år. Dessutom avlivs det 2,7 miljoner pålsdjur årligen. Många tusen produktionsdjur som är sjuka eller i dåligt skick avlivs årligen på gårdarna av sina ägare.

Tillsyn

Besiktningsveterinärerna och köttinspektörerna övervakar att djurskyddsbestämmelserna följs under slaktdagarna i samband med ante mortem-besiktningen. Behandlingen, bedövningen och blodavtapningen av djur övervakar de genom stickprov.

I Livsmedelssäkerhetsverkets projekt för tillsynen över djurskyddet vid slakterierna utförde besiktningsveterinärerna 38 inspektioner i slakterier och 31 inspektioner i små slakterier år 2010.

I samband med de s.k. EU-djurskyddsinspektionerna övervakas årligen sådan avlivning av djur som utförs på gårdarna i fråga om nötkreatur, svin, får, getter, pålsdjur, värphöns, gäss och ankor. År 2011 utfördes

sådana inspektioner på 545 gårdar med produktionsdjur.

2.2 EU:s lagstiftning och lagstiftningen i utlandet

Allmänt

Avlivningsförordningen är i sig tillämplig lagstiftning. Undantag är här sådana bestämmelser som var gällande den 8 december 2009 och som syftade till att vid tidpunkten för avlivningen säkra ett djurskydd som var mera omfattande än djurskyddet i avlivningsförordningen. Medlemsstaterna kan fortsätta att hålla sådana bestämmelser i kraft. Dessutom kan medlemsstaterna utfärda nationella bestämmelser som vid tidpunkten för avlivningen garanterar djurskydd som är mera omfattande än djurskyddet enligt avlivningsförordningen vid avlivning eller slakt utanför slakterier, vid slakt av hägnat vilt och renar samt vid slakt av djur på religiösa grunder utan bedövning. I alla unionens medlemsstater bereds just nu de författningsändringar som verkställigheten av avlivningsförordningen förutsätter. Enligt kommissionen var det bara fyra medlemsstater som meddelade att de får verkställigheten av avlivningsförordningen klar senast vid ingången av 2013.

Avlivningsförordningen

I avlivningsförordningen föreskrivs det om djurskyddet i samband med avlivning och slakt. Avlivning definieras i förordningen som varje avsiktligt framkallad process som leder till att ett djur dör. Definitionen täcker både avlivning och slakt av djur. Förordningen gäller alla produktionsdjur inklusive avelsdjur. I fråga om odlad fisk gäller endast ett mycket allmänt krav på djurskyddets princip i samband med avlivning och slakt. På avlivning av djur i nödfall och sådana situationer då efterlevnad av bestämmelserna skulle leda till omedelbar och allvarlig risk för människors hälsa eller säkerhet tillämpas bara de allmänna krav i förordningen som är något mer omfattande än för odlad fisk. Förordningen gäller inte alls vid vetenskapliga försök som utförs under övervakning av en

behörig myndighet, i samband med jakt eller fritidsfiske, avlivning av djur i samband med ett kultur- eller sportevenemang, såsom tjurfäktning. Förordningen gäller inte heller avlivning av fjäderfän, harar eller kaniner som utförs av ägaren för eget bruk och någon annanstans än i ett slakteri.

I avlivningsförordningen föreskrivs om de allmänna krav som tillämpas på avlivning av alla djur, inklusive avlivning av djur genom slakt. Djuren ska avlivas antingen genom en metod som leder till omedelbar död eller efter bedövning. Djuren kan emellertid avlivas utan föregående bedövning om det är fråga om en slaktmetod som används på religiösa grunder och djuret avlivas i ett slakteri. Medlemsstaterna får om de så önskar avstå från att tillämpa det undantag som gäller en slaktmetod som används på religiösa grunder.

De organ som utför avlivning av djur ska utarbeta anvisningar om standardrutiner i syfte att säkra behörig avlivning av djur. Anvisningarna om standardrutiner ska ta hänsyn till anläggningstillverkarnas rekommendationer och definiera centrala variabler för de bedövningsmetoder som används. Anvisningarna om standardrutiner ska på begäran lämnas till den behöriga myndigheten för påseende.

Den utrustning som används för fixering eller bedövning av djuren får inte marknadsföras utan ändamålsenliga anvisningar om användning och underhåll.

På slakterierna ställs tilläggskrav som gäller konstruktionerna och den utrustning som används i slakterierna, behandlingen och fixeringen av djur, uppföljningen av bedövningen och behovet av att utse en person som ansvarar för djurens välbefinnande och en uppgiftsbeskrivning för personen i fråga. Någon person som är ansvarig för djurens välbefinnande behöver inte utses för slakterier där det slaktas mindre än 1000 daggdjursenheter eller mindre än 150 000 fåglar per år. När tillsynsmyndigheterna godkänner slakteriet ska de göra en bedömning av den maximala kapaciteten för slaktlinjerna, djuren och storlekskategorierna för djuren vid behandlingen av vilka utrustningen för fixering och bedövning kan användas samt den maximala kapaciteten för djurens stallutrymmen.

För avlivning av djurbesättningar ska det utarbetas en handlingsplan. Till beredskapsplanerna för bekämpning av djursjukdomar ska det fogas de planerade avlivningsmetoderna och anvisningarna för standardrutinerna som gäller dem. En bedömning av de årliga besättningsavlivningarna ska göras och sändas till kommissionen och publiceras på internet.

Medlemsstaterna ska säkra att de behöriga myndigheterna till sitt förfogande har vetenskaplig sakkunskap. Medlemsstaterna ska utse en kontaktpunkt som ger vetenskapligt stöd. Informationen om kontaktpunkten ska göras tillgänglig för allmänheten via internet. Experthjälp ska finnas tillgängligt för följande ärenden: godkännande av slakterier, bedömning av nya bedövningsmetoder, bedömning av utrustning för fixering och bedövning, bedömning av vägledningar för god praxis, rekommendationer för de inspektioner som avses i avlivningsförordningen, bedömning av organ som ordnar med slutprov och utfärdar kompetensbevis samt samarbete mellan kommissionen och de övriga kontaktpunkterna.

Om en aktör, en person som utför avlivningar eller ett organ som utfärdar kompetensbevis inte följer bestämmelserna i förordningen, får den behöriga myndigheten kräva att aktören ändrar sina standardrutiner eller minskar eller upphör med sin verksamhet, ökar tillsynen över bedövningen i slakteriet eller ändrar tillsynsförfarandet. Myndigheten får återkalla kompetensbevis tillfälligt eller slutgiltigt och återkalla rätten att ordna slutprov eller utfärda kompetensbevis tillfälligt eller slutgiltigt.

Medlemsstaterna ska föreskriva om sanktioner av överträdelser av bestämmelserna i avlivningsförordningen. Medlemsstaterna ska anmäla bestämmelserna om sanktioner till kommissionen innan tillämpningen av förordningen börjar.

För slakterikonstruktioner och slakteriutrustning som har tagits i bruk före den 1 januari 2013 gäller en övergångstid till och med den 8 december 2019. Övergångstiden gäller inte grundlig renovering. Till och med den 8 december 2015 får kompetensbevis utfärdas genom ett förenklat förfarande till per-

soner som kan visa att de har minst tre års relevant yrkeserfarenhet.

I bilaga I till förordningen uppräknas de tillåtna bedövningsmetoderna och krav som gäller dem. Bilagan innehåller beskrivningar av bedövningsmetoderna, förutsättningarna för användning av dem, såsom djurgrupper och bedövningsmetoder som tillämpas på djurgrupperna. Särskilda krav ställs på en del av metoderna.

Bilaga II till förordningen innehåller krav på slakteriernas utformning, konstruktion och utrustning. I bilaga III ställs begränsningar på verksamheten i slakterier som gäller behandlingen, uppställningen och blodavtappningen av djur. Bilaga IV behandlar innehållet i den utbildning som behövs för avlivning av djur. Studiehelheterna indelas i enlighet med uppdelningen av uppgifterna vid slakt. Den del som är gemensam för alla täcker djurs beteende, djurs lidande, medvetande och förmåga att känna samt stress hos djur.

Av de personer som deltar i slakten av djur och därmed förknippade verksamheter krävs utbildning och kompetensbevis över att de är förtrogna med sina uppgifter. Vid avlivning av pälsdjur räcker det att avlivningen sker i närvaro och under direkt överinseende av en person som innehar kompetensbevis. Medlemsstaterna ska säkra att utbildning finns tillgänglig och godkänna de organ som tillhandahåller utbildning och utfärdar kompetensbevis. Slakt av andra produktionsdjur utom fjäderfä, kaniner och harar, som sker för egen konsumtion i privathushåll får utföras utan kompetensbevis av djurets ägare eller en person under ägarens ansvar och överinseende.

2.3 Bedömning av nuläget

Allmänt

Den lagstiftning om slakt och avlivning av produktionsdjur som gäller i Finland uppfyller slakt- och avlivningsdirektivets krav och genom gällande reglering har djurskyddet vid slakt och avlivning kunnat säkras. Några stora krav på ändring av bestämmelserna om slakt och avlivning av djur i djurskyddslagen har inte framställts. Avlivningsförordningen

är direkt tillämplig lagstiftning som den finska lagstiftningen ändå ska anpassas till. Förordningen förutsätter dock att bestämmelser om bl.a. vissa behöriga myndigheter utfärdas.

Kompetens och kompetensbevis

I de finska slakterierna och renslakterierna finns det uppskattningsvis ca 300 personer som deltar i hantering, bedövning eller blodavtappning av djur antingen som huvudsyssla eller bisyssla. För närvarande ställs inga krav enligt djurskyddslagen på deras utbildningsnivå. I Finland finns det ca 950 pälsdjursfärmer. Vid en del av farmarna arbetar det flera grupper med avlivning av pälsdjur under perioden för pälsning. På personer som ansvarar för avlivning av pälsdjur ställs det inte heller några krav på utbildning enligt djurskyddslagen.

I djurskyddslagen ställs det inga krav på Utbildningsstyrelsen eller utbildningsanordnare som beviljats tillstånd att ordna grundläggande yrkesutbildning eller yrkesinriktad tilläggsutbildning att planera eller ordna utbildning eller utfärda kompetensbevis för personer som deltar i avlivning och slakt av djur.

Den kompetens som avlivningsförordningen förutsätter är det möjligt att skaffa på olika sätt inom ramen för det existerande utbildningssystemet. Inom ramen för den grundläggande yrkesutbildningen är det möjligt att t.ex. avlägga grundexamen inom lantbruksbranschen. Som valfri del av examen går det att genomgå en kurs i pälsning av pälsdjur i vilken det ingår avlivning av pälsdjur. På motsvarande sätt går det inom ramen för yrkesexamen inom renhushållning att av examen avlägga en del om renslakt och renprodukter. I den delen ingår slakt och avlivning av ren. I yrkesexamen för köttförädlare och yrkesexamen inom köttindustrin ingår slakt som valfri del. Delen omfattar avlivning och slakt av djur inkluderande bekräftande av att djuret dött. På begäran kan till den som deltar i grundläggande yrkesutbildning ges ett betyg över slutförda studier och genomgångna yrkesprov även under studiernas gång. Betygen utfärdas av utbildningsanordnaren. Som vuxenutbildning kan av de ovan nämnda examina avläggas endast examens-

delen i fråga och därigenom förvärvas den kompetens och det kompetensbevis som krävs i avlivningsförordningen.

Kompetensen kan också fås genom att man deltar i en särskild utbildning. Sådan utbildning får ordnas av de utbildningsanordnare som har ingått avtal med en av Utbildningsstyrelsen tillsatt examenskommission om att ordna sådan examen som innehåller kunskande enligt det kompetensbevis som förutsätts i avlivningsförordningen. Utbildningsanordnaren eller examenskommission utfärdar ett betyg över utbildningen och därmed förknippat prov. Utifrån betyget kan sökanden få ett kompetensbevis. Under övergångsperioden till och med den 8 december 2015 kan en person med minst tre års relevant yrkeserfarenhet genomgå utbildningen genom att enbart delta i provet och få kompetensbeviset på detta sätt.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att verkställa avlivningsförordningen till den del som verkställigheten av förordningen kräver reglering på lagnivå samt att ge möjlighet till strängare nationell reglering inom de gränser avlivningsförordningen medger. Målet är också att tydliggöra lagstiftningen om avlivning och slakt av djur och anpassa den till grundlagen genom att föra över de grundläggande bestämmelserna om avlivning och slakt av djur från djurskyddsförordningen till djurskyddslagen. Dessutom är målet att utsträcka djurskyddsmyndigheternas möjlighet att inrikta bestämmelserna och förbuden i 42 § i djurskyddslagen inte bara på ägaren eller innehavaren av djuret utan även på andra kretsar som handlar i strid med djurskyddslagstiftningen.

Enligt förslaget införs det i djurskyddslagen bestämmelser om de behöriga myndigheter som definieras i avlivningsförordningen. Lagen ändras också så att den tillämpas på tillsyn över efterlevnaden av avlivningsförordningen. Organiseringen av djurskyddsövervakningen bibehålls. Ytterligare föreslås att det i djurskyddslagen införs en bestämmelse om att verksamhet som gäller avliv-

ning av djur ska anmälas till regionförvaltningsverket.

Enligt förslaget får tillsynsmyndigheten utfärda ett föreläggande eller förbud som gäller missförhållanden i djurskyddshänsen för den som överträder djurskyddslagen. För närvarande kan ett föreläggande eller förbud bara utfärdas för ägaren eller innehavaren av djuret.

Enligt förslaget bibehålls bestämmelsen om en särskild slaktmetod som används på religiösa grunder. Slaktmetoden går ut på att blodavtappningen inleds samtidigt som djuret bedövas.

Genom förordning av statsrådet ska det utfärdas närmare bestämmelser om de avlivningsmetoder och avlivningstekniker som används vid avlivningen av djur och om särskild slaktmetod som används på religiösa grunder. Dessutom ska det genom förordning av statsrådet få utfärdas närmare bestämmelser om kompetensen hos personer som avlivar djur, om slakt av djur utanför ett slakteri, nationella bestämmelser om slakt av renar och hägnat vilt som kompletterar avlivningsförordningen, om avlivning och slakt av fiskar, om anmälningar som gäller avlivning av djur, om olika myndigheters uppgifter vid avlivning av djurbesättningar och förfarande som ska följas vid besättningsavlivning. Genom förordning av statsrådet får det dessutom utfärdas nationella bestämmelser om de förfaranden som följs vid avlivning av sådana djurbesättningar som inte hör till avlivningsförordningens tillämpningsområde.

4 Propositionens konsekvenser

Propositionen har inga konsekvenser för statsfinanserna.

Kompetensbevis och tillfälligt kompetensbevis, som definierats i avlivningsförordningen, ska ansökas hos regionförvaltningsverket, som tar ut kostnaderna av sökanden. Uppskattningsvis 3000 personer kan ansöka om kompetensbevis under övergångsperioden till och med den 8 december 2015. Längre fram minskar behovet klart och en bedömning är att antalet är några tiotal per år. Det gäller prestationer enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och kostna-

derna för att utfärda bevis tas ut av dem som ansöker om bevis. Tillfälliga kompetensbevis får också utfärdas av besiktningsveterinärerna.

När avlivningsförordningen verkställs överförs säkerställandet av att djurskyddsbestämmelserna om slakt och avlivning av djur följs på aktörerna. Det kan minska behovet av den tillsyn som utförs av regionförvaltningsverket och besiktningsveterinärerna. De nya uppgifter som förutsatts i avlivningsförordningen gäller förfarandena förknippade med kompetensbevis och tillfälligt kompetensbevis. Under övergångsperioden kan arbetsmängden vid alla regionförvaltningsverk uppskattningsvis öka med sammanlagt högst 1 årsverke som en följd av arbetet med att utfärda kompetensbevis. Efter övergångsperioden höjer inte arbetet med att utfärda bevis arbetsmängdens nivå över den nuvarande nivån vid regionförvaltningsverken. Besiktningsveterinärernas arbetsmängd uppskattas inte stiga alls över den nuvarande nivån på grund av arbetet med att utfärda tillfälliga kompetensbevis.

Sökanden föranleds en del kostnader för deltagande i det prov som berättigar till kompetensbeviset och vid behov för deltagande i utbildning.

Den föreslagna lagen har inga miljökonsekvenser eller samhällsleliga konsekvenser.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningen

Propositionen har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet. Under beredningen har det ordnats fyra frågestunder för centrala intressentgrupper om slakt av de allmänaste produktionsdjuren och om avlivning av fjäderfä och pälsdjur. Renslakt har behandlats vid två andra möten. Dessutom har Livsmedelssäkerhetsverkets tjänstemän, länsveterinärer och besiktningsveterinärer hörts flera gånger under beredningens gång.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Yttrande om propositionen har begärts av 85 remissinstanser. Följande remissinstanser

har lämnat yttrande: justitieministeriet, finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Regionförvaltningsverket i Östra Finland, Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland, Livsmedelssäkerhetsverket Evira, Utbildningsstyrelsen, Gränsbevakningsväsendet, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet, Eläinsuojeluliitto Animalia - Djurskyddsförbundet Animalia ry, Helsingin eläinsuojeluyhdistys - Helsingfors djurskyddsförening HESY ry, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Paliskuntain yhdistys ry, SEY Finlands djurskyddsföreningars förbund rf, Finlands Veterinärförbund rf, Suomen Islamilainen Neuvosto (Sine) ry, Suomen Juutalaisten Seurakuntien Keskusneuvosto - Centralrådet för de Judiska Församlingarna i Finland r.y., Finlands Fiskodlarsförbund rf, Finlands Kommunförbund rf, Suomen Metsästäjäliitto-Finlands Jägarförbund ry och Suomen Riistakeskus.

Remissinstanserna ställde sig allmänt taget positiva till propositionen. Vid den fortsatta beredningen har anmärkningarna i yttrandena beaktats i möjligaste mån. Ett sammandrag har gjorts av yttrandena vid jord- och skogsbruksministeriet.

Justitieministeriet har framlagt preciseringar i vissa bestämmelser i lagförslagen och i motiveringarna till propositionen. Justitieministeriets förslag till ändringar som gäller verkställigheten av avlivningsförordningen har beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen. Justitieministeriet har dessutom föreslagit att även 39 § 4 mom. i djurskyddslagen, som gäller inspektion som görs på områden som omfattas av hemfriden, ändras bl.a. så att förutsättningen för att inspektion görs på ett ställe som skyddas av hemfriden är en misstanke om brott på vilket kan följa fängelse. Detta förslag som framfördes i remisskedet har inte innefattats i förslaget eftersom det är en principiellt viktig fråga och kräver omsorgsfull utredning, vilket i detta sammanhang inte har varit möjligt av skäl som har att göra med tidtabellen. Även grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GruU 8/2006 rd) behandlat frågan huruvida den avsedda bestämmelsen är grundlagsenlig och konstaterat att bestämmelsen uppfyller kraven. Vid jord- och skogsbruksministeriet pågår en totalreform av djurskyddslagen. Ett av

målen för reformen är att anpassa djurskyddslagen till grundlagen. I samband med det kommer, utöver annat, även inspektionsbehörigheten att redas ut ännu noggrannare.

Livsmedelssäkerhetsverket har föreslagit att uppgiften att utfärda kompetensbevis föreskrivs regionförvaltningsverken i stället för Livsmedelssäkerhetsverket. Regionförvaltningsverken har redan motsvarande uppgifter att utfärda olika betyg såsom kompetensbevis och tillstånd att transportera djur och förfaranden i samband med dem. Dessutom är det enligt Livsmedelssäkerhetsverkets uppfattning motiverat att den myndighet som utfärdar kompetensbevis också bör ha rätten att återkalla dem. Propositionen har under den fortsatta beredningen ändrats på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket har föreslagit.

Djurskyddsorganisationerna har framfört att ett djur vid slakt alltid ska bedövas före blodavtappningen. Detsamma bör gälla för den särskilda slaktmetod som används på religiösa grunder. Suomen Juutalaisten Seura-

kuntien Keskusneuvosto - Centralrådet för de Judiska Församlingarna i Finland r.y. har ansett att det är ett oändamålsenligt och grundlöst krav att bedövning och blodavtappning ska ske samtidigt. Enligt centralrådets uppfattning bör det vara möjligt att bedöva djuret direkt efter det att blodavtappningen inletts. Suomen Islamilainen Neuvosto (Sine) ry har ansett att de bedövningsmetoder som enligt avlivningsförfordningen är tillåtna i sig kan leda till djurets död. Djuret är då odugligt som föda för muslimer.

I denna proposition är det ändå meningen att bibehålla bestämmelserna om den särskilda slaktmetoden som används på religiösa grunder vilken gör det möjligt att inleda blodavtappning samtidigt som djuret bedövas. I samband med totalreformen av djurskyddslagen kommer även de krav som gäller slaktmetoden att tas upp för mera omfattande genomgång.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Djurskyddslagen

1 §. Lagens syfte. I paragrafen föreskrivs det om djurskyddslagens syfte. Enligt förslaget ska det i 3 mom. också införas ett omnämnande av avlivningsförfordningen.

2 a kap. Avlivning av djur

32 §. Allmänna krav som gäller avlivningen. Den föreslagna paragrafen ska innehålla centrala principer som gäller vid avlivning av djur. Paragrafen ska vara den grundläggande bestämmelsen för avlivning av djur.

I 1 mom. föreskrivs om skyldigheten att avliva ett djur så snabbt och smärtfritt som möjligt genom den avlivningsmetod och avlivningsteknik som lämpar sig för djurarten i fråga. Genom detta moment preciseras 32 § i

gällande lag med kravet att den avlivningsmetod och avlivningsteknik som lämpar sig för djurarten i fråga ska användas.

I 2 mom. ställs krav på den som avlivar ett djur. I syfte att säkra att avlivningen sker på ett i 1 mom. avsett sätt ska den som avlivar ett djur ha tillräckliga kunskaper i den avlivningsmetod och avlivningsteknik som tillämpas på djurarten i fråga samt tillräcklig skicklighet i att vidta åtgärden. Bestämmelser om motsvarande krav finns för närvarande i 30 § i djurskyddsförfordningen (396/1996). Bestämmelsen ska överföras på lagnivå som en viktig princip för behörigheten hos personen i fråga.

Enligt paragrafens 3 mom. ska den som avlivar ett djur säkra att djuret är dött innan andra åtgärder får vidtas. Motsvarande bestämmelse ingår för närvarande i 30 § i djurskyddsförfordningen och därifrån ska den överföras som en viktig princip till lagnivå.

I 4 mom. ingår ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser om de avlivningsmetoder och avlivningstekniker som används vid avlivning av djur får utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet ska det utfärdas bestämmelser bl.a. om metoderna för avlivning av sällskaps- eller hobbydjur. Dessutom innehåller paragrafen ett bemyndigande enligt vilket det genom förordning av statsrådet vid behov får utfärdas närmare bestämmelser om behörigheten hos de personer som avlivar djur. I fråga om jakt ska dock det som föreskrivs särskilt följas.

33 §. Slakt av djur. I paragrafen föreskrivs det om centrala principer vid avlivning av djur som är avsedda som människoföda. Sådana djur är s.k. produktionsdjur. Avlivning av ett sådant djur är slakt av djuret. Termen motsvarar den terminologi som följs i avlivningsförordningen. Den föreslagna paragrafen ska vara den grundläggande bestämmelsen för slakt. Paragrafen ska inte gälla vilda djur.

I 1 mom. föreskrivs det om förbud mot att inleda blodavtappning innan djuret har bedövats eller avlivats på behörigt sätt med en metod som lämpar sig för bedövning eller avlivning av djurarten i fråga. Ett undantag är den särskilda slaktmetod som avses i den föreslagna 33 b § och som används på religiösa grunder där blodavtappningen inleds samtidigt som djuret bedövas. Dessutom får djurets ägare slakta en fågel som räknas som fjäderfä genom att skära av halsen med ett vasst instrument, t.ex. en kniv. Med fjäderfä avses hägnade fåglar, med undantag för ratiter, såsom strutsar. Detta undantag ska bara gälla slakt som sker för egen konsumtion i privat hushåll. Sådan slakt hör inte till avlivningsförordningens tillämpningsområde. För närvarande är förfarandet enligt 42 § 2 mom. i djurskyddsförordningen alltid tillåtet när fjäderfän slaktas. Det är inte tillåtet att skära av halsen vid sådan slakt som omfattas av avlivningsförordningens tillämpningsområde. Ett djur ska inte få utsättas för andra åtgärder i anslutning till slakten förrän djuret har dött. En bestämmelse med motsvarande innehåll finns i 33 § i gällande lag.

I 2 mom. föreslås ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om slakt av djur

utanför ett slakteri genom förordning av statsrådet. Bemyndigandet grundar sig på artikel 26.2 a i avlivningsförordningen enligt vilken medlemsstaterna kan utfärda strängare nationella bestämmelser om avlivning av djur och därmed sammanhängande verksamhet som sker utanför ett slakteri.

33 a §. Tillämpning av avlivningsförordningen på avlivning och slakt av djur. Paragrafens 1 mom. innehåller en hänvisning till artikel 1 i avlivningsförordningen. I artikeln föreskrivs det om förordningens tillämpningsområde.

I fråga om fiskar tillämpas bara kraven i artikel 3.1 i avlivningsförordningen. Enligt den bestämmelsen ska djuren förskonas från all smärta, plåga eller lidande som kan undvikas vid tidpunkten för avlivning och därmed sammanhängande verksamhet. Enligt artikel 26.2 b får medlemsstaterna anta nationella bestämmelser som syftar till att säkerställa ett mer omfattande skydd av hägnat vilt, inklusive renar, vid slakt och därmed sammanhängande verksamhet än det som fastställs i avlivningsförordningen. Enligt 2 mom. får närmare bestämmelser utfärdas när det gäller avlivning och slakt av fiskar samt slakt av renar och hägnat vilt genom förordning av statsrådet. Genom förordning får det t.ex. utfärdas sådana omräkningstal för djurenheter som avses i artikel 17.6 i avlivningsförordningen och som inte föreskrivs i avlivningsförordningen för de nämnda djurarternas del.

33 b §. Särskild slaktmetod som används på religiösa grunder. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i 33 § i gällande lag om en särskild slaktmetod som används på religiösa grunder. Bestämmelsen gör det möjligt att avvika från 33 § inleda blodavtappningen samtidigt som djuret bedövas. Ett djur som hör till fjäderfän, med undantag för ratiter, får dock slaktas genom att halsen snabbt skärs av med ett vasst instrument. Den slakt som avses i paragrafen är tillåten endast om den utförs i slakterier i närvaro av en besiktningsveterinär.

Enligt artikel 4.1 i avlivningsförordningen får djur avlivas endast efter bedövning i enlighet med de metoder och de särskilda krav för tillämpningen av dessa metoder som avses i bilaga I till förordningen. Enligt artikel 4 ska kraven i punkt 1 dock inte gälla när

djur slaktas med särskilda metoder som påbjuds av religiösa riter, under förutsättning att slakten äger rum i ett slakteri. Enligt artikel 26.2 c i avlivningsförordningen får medlemsstaterna anta nationella bestämmelser som syftar till att säkerställa ett mer omfattande skydd av djur vid slakt med särskilda metoder som påbjuds av religiösa ritualer än det skydd som fastställs i förordningens bestämmelser.

Den föreslagna bestämmelsen innebär ett skydd av djur som är mer omfattande än skyddet i förordningen och den motsvarar den nuvarande situationen. Närmare bestämmelser om den särskilda slaktmetod som används på religiösa grunder ska utfärdas som för närvarande genom förordning av statsrådet. Genom förordning ska bestämmelser utfärdas bl.a. om fixering och bedövning av djuret och avskärning av halspulsådern.

33 c §. Anmälan om verksamhet som gäller avlivning av djur. I paragrafen föreslås bestämmelser om de anmälningar som ska göras om avlivning av djur. I 1 mom. föreskrivs att verksamhetsutövare som utför avlivning av djur har skyldighet att i tillräckligt god tid innan verksamheten inleds anmäla om verksamheten till regionförvaltningsverket. Skyldigheten ska också gälla en ägare eller innehavare av djur som avlivar stora besättningar regelbundet. Anmälan ska även göras om verksamheten avslutas eller om den förändras väsentligt. Anmälningsskyldigheten gäller inte sådan normal avlivning av djur som är sjuka eller i dåligt skick som utförs vid behov på djurhållningsplatsen. Anmälan ska göras till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten i huvudsak bedrivs. Bestämmelsen utfärdas med stöd av artikel 26.2 a i avlivningsförordningen som gör det möjligt att anta nationella bestämmelser som är strängare än de som fastställts i avlivningsförordningen i fråga om avlivning av djur som sker utanför ett slakteri. Skyldigheten ska dock även gälla avlivning av andra djur än dem som omfattas av avlivningsförordningens tillämpningsområde.

För närvarande avlivas värphöns i regel på gården i containrar som transporterats dit. Avlivningen sker med koldioxid. Avlivningen utförs antingen av utomstående företagare

eller som på större hönsgrårdar där producenten har anskaffat en container för eget bruk. För närvarande finns ingen motsvarande anmälningsskyldighet och därför har myndigheterna inte heller någon klar bild av de företagare som bedriver sådan verksamhet eller av de hönsgrårdar där producenten själv avlivar sina höns. Höns avlivas i stora mängder per gång. Ett anmälningsförfarande är nödvändigt så att tillsynen över verksamheten kan ordnas. I Finland finns även företag som tillhandahåller tjänster t.ex. för avlivning av hundar. Dessutom finns det några uppfödare som i stor skala föder upp råttor och möss av olika ålder som föda för sällskaps- och hobbydjur, såsom ormar. Med stöd av den föreslagna bestämmelsen kan tillsynen över verksamhetsutövare eller sådana ägare eller innehavare av djur som regelbundet avlivar stora mängder djur effektiviseras och blir det möjligt att ingripa i missförhållanden i djurskyddshänseende.

I 2 mom. föreskrivs om den anmälningsskyldighet som företagare med pälsdjursfår har enligt artikel 7.3 i avlivningsförordningen. Anmälan om avlivningen av djur ska göras till regionförvaltningsverket på förhand innan avlivningen inleds. Avsikten är att anmälningarna ska göras centralt genom Finlands Pälsuppfödarens Förbund rf:s gemensamma anmälan. Pälsningen inleds praktiskt taget samtidigt i hela Finland och syftet med en gemensam anmälan är att undvika onödiga separata anmälningar.

Enligt 3 mom. får närmare bestämmelser om anmälningarna utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning får bestämmelser utfärdas bl.a. om hur länge innan avlivningen inleds anmälan ska göras och vad anmälan ska innehålla.

33 d §. Avlivning av djurbesättningar. I 1 mom. i den föreslagna paragrafen hänvisas till artikel 18 i avlivningsförordningen om de specialvillkor som gäller besättningsavlivning av sådana djur som omfattas av förordningens tillämpningsområde.

I 2—4 mom. föreslås bestämmelser om de olika myndigheternas uppgifter enligt avlivningsförordningen vid avlivning av djurbesättningar.

I paragrafens 5 mom. föreslås ett bemyndigande att utfärda förordning. Genom förord-

ning av statsrådet kan de olika myndigheternas uppgifter som avses i 2 mom. vid behov tydliggöras. Myndigheternas uppgifter kan variera bl.a. beroende på orsaken till besättningsavlivningen, djurarten eller antalet djur som ska avlivas eller var djuren avlivas. Bestämmelser om förfarandena vid avlivning av djurbesättningar får också utfärdas genom förordning.

33 e §. Nödavlivning av djur. I paragrafen föreslås bestämmelser om möjligheten att avvika från de avlivningsmetoder som avses i 32 § när ett djur ska avlivas i nödfall. Avsikten med paragrafen är att hindra utdraget lidande för djuret i en situation då de sätt som lagstiftningen tillåter inte kan användas. En sådan situation kan uppstå t.ex. då djuret skadats svårt vid en trafikolycka och det inte är möjligt att avliva djuret tillräckligt snabbt genom tillåtna metoder eller redskap. Avlivningen av djuret ska emellertid alltid utföras så att djuret, trots nödläget, inte orsakas onödigt lidande.

33 f §. Anordnare av utbildning enligt avlivningsförordningen. Enligt förslaget ska det i paragrafen föreskrivas om anordnare av utbildning enligt avlivningsförordningen.

34 §. Jord- och skogsbruksministeriet. Till paragrafen fogas ett omnämnande av avlivningsförordningen. Jord- och skogsbruksministeriet ska i egenskap av högsta myndighet leda och övervaka verkställigheten och efterlevnaden av avlivningsförordningen.

34 a §. Livsmedelssäkerhetsverket. Till paragrafen fogas ett omnämnande av avlivningsförordningen. Livsmedelssäkerhetsverket ska i egenskap av centralförvaltningsmyndighet även leda och övervaka verkställigheten och efterlevnaden av avlivningsförordningen.

Till paragrafen ska det fogas ett nytt 2 mom. med bestämmelser om vissa av Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter som hänför sig till verkställigheten av avlivningsförordningen. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska Livsmedelssäkerhetsverket vara den myndighet som avses i artikel 13.3 och 13.4 i avlivningsförordningen och som bedömer, utarbetar och offentliggör vägledningar för god praxis. I och med att dessa uppgifter koncentreras till Livsmedelssäkerhetsverket kan förfarandena i riket förenhetligas. Dess-

utom ska Livsmedelssäkerhetsverket vara behörig myndighet som i sådana fall som avses i artikel 22.1 e i avlivningsförordningen då myndigheten får kräva ändring i bruksanvisningarna för fixerings- eller bedövningsutrustningar. Eftersom ovannämnda utrustningar kan marknadsföras inom hela rikets område är det motiverat att det är centralförvaltningens övervakningsmyndighet som ingriper i missförhållandena.

35 §. Regionförvaltningsverket. Till paragrafen fogas ett omnämnande av avlivningsförordningen. Regionförvaltningsverket ska också inom sitt verksamhetsområde svara för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av avlivningsförordningen.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. med bestämmelser om vissa av regionförvaltningsverkets uppgifter som gäller kompetensbevis och hänför sig till verkställigheten av avlivningsförordningen. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska regionförvaltningsverket vara den myndighet som ska utfärda sådana kompetensbevis som avses i artikel 21.1 b i avlivningsförordningen. Regionförvaltningsverket ska utfärda kompetensbevis till en sökande som har sådant intyg över sitt kunnande som utfärdats av en av Utbildningsstyrelsen utsedd examensnämnd eller utbildningsanordnare.

Enligt 2 mom. ska regionförvaltningsverket också vara den myndighet som utfärdar sådant tillfälligt kompetensbevis som avses i artikel 21.5 i avlivningsförordningen. Regionförvaltningsverket får utfärda tillfälliga kompetensbevis av engångsnatur, om sökanden uppfyller de villkor som avses i nämnda punkt i avlivningsförordningen. Enligt villkoren ska sökanden delta i den utbildning som berättigar till kompetensbevis och arbeta i närvaro och under direkt överinseende av en annan person som innehar ett kompetensbevis. Dessutom ska sökanden skriftligt försäkra att denne inte tidigare erhållit ett annat tillfälligt kompetensbevis av samma omfattning, eller att denne inte av tvingande skäl hade möjlighet att genomföra slutprovet.

Kompetensbevis eller tillfälliga kompetensbevis får i enlighet med avlivningsförordningen utfärdas endast då sökanden skriftligt kan försäkra att denne inte har begått en allvarlig överträdelse av gemenskapslagstift-

ningen och/eller den nationella lagstiftningen om djurskydd under en period av tre år innan ett sådant kompetensbevis söktes.

Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket regionförvaltningsverket ska vara den myndighet som avses i artikel 22.1 c i avlivningsförordningen. Enligt bestämmelsen får den behöriga myndigheten tillfälligt eller slutgiltigt återkalla ett kompetensbevis som utfärdats enligt förordningen till en person som inte längre uppvisar tillräcklig kompetens, tillräckliga kunskaper om sina uppgifter eller tillräcklig uppmärksamhet på dem för att kunna utföra den verksamhet för vilken kompetensbeviset utfärdades.

36 §. Lokala myndigheter. Till paragrafen fogas ett omnämnande av avlivningsförordningen. De lokala myndigheterna ska också svara för tillsynen över efterlevnaden av avlivningsförordningen inom kommunens område.

37 §. Besiktningsveterinären, köttinspektören och gränsveterinären. Till 1 och 3 mom. i paragrafen fogas ett omnämnande av avlivningsförordningen. Besiktningsveterinären, köttinspektören och gränsveterinären ska även övervaka att avlivningsförordningen följs inom deras verksamhetsområden. I paragrafen görs en precisering av besiktningsveterinärens verksamhetsområde i enlighet med livsmedelslagen (23/2006) så att omnämnandet av slaktplats stryks i bestämmelsen och renslakteri införs.

Till paragrafen fogas ett omnämnande av köttinspektör som redan har tillsyn över djurskyddet vid slakterier. Bestämmelser om köttinspektörens uppgifter som relaterar till djurskyddstillsyn finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel.

Enligt 2 mom. ska besiktningsveterinären också vara den myndighet som utfärdar sådant tillfälligt kompetensbevis som avses i artikel 21.5 i avlivningsförordningen. Besiktningsveterinären ska få utfärda ett tillfälligt kompetensbevis av engångsnatur, om sökanden uppfyller de villkor som avses i nämnda punkt i avlivningsförordningen. Enligt villkoren ska sökanden delta i den utbildning

som berättigar till kompetensbevis och arbeta i närvaro och under direkt överinseende av en annan person som redan innehar ett kompetensbevis. Dessutom ska sökanden skriftligt försäkra att denne inte tidigare erhållit ett annat tillfälligt kompetensbevis av samma omfattning, eller att denne inte av tvingande skäl hade möjlighet att genomföra slutprovet. Avsikten med detta förfarande är att förenkla rekryteringen av personer som deltar i slakten vid slakterier och verksamheterna i anknytning till den.

Tillfälliga kompetensbevis får i enlighet med avlivningsförordningen utfärdas endast då sökanden skriftligt kan försäkra att denne inte har begått en allvarlig överträdelse av gemenskapslagstiftningen och/eller den nationella lagstiftningen om djurskydd under en period av tre år innan ett sådant kompetensbevis söktes.

39 §. Inspektion. I paragrafen finns bestämmelser om rätten att verkställa djurskyddsinspektion.

I 1 mom. föreskrivs det om att verkställa inspektion om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas eller används i strid med djurskyddslagen. Till bestämmelsen fogas ett omnämnande av förfarande som strider mot avlivningsförordningen.

I 2 mom. föreskrivs det om att verkställa inspektion när inspektionen verkställs i vissa situationer utan misstanke om överträdelse av bestämmelserna i djurskyddslagen eller av bestämmelser som utfärdats med stöd av den lagen. Till bestämmelsen fogas en hänvisning till den i 33 c § 1 mom. avsedda verksamheten som förutsätter anmälan. Massavlivning av djur är sådan verksamhet med tanke på riskerna för djurens välbefinnande att myndigheterna bör få övervaka den utan föregående misstanke om överträdelse av djurskyddsbestämmelserna. Till bestämmelsen fogas omnämnande av köttinspektör och renslakteri och i bestämmelsen stryks omnämnandet av slaktplats.

I 3 mom. föreskrivs att den som verkställer inspektionen har rätt att få tillträde till de utrymmen där inspektionen ska utföras, samt om de omständigheter som får granskas vid inspektionen. I bestämmelsen införs ett omnämnande av rätten att granska de handlingar

som avses i avlivningsförfordningen. Samtidigt införs för tydlighetens och enhetlighetens skull även ett omnämnande av rätten att granska den förteckning som avses i 26 § över djur och djurarter som verksamheten omfattar samt den bokföring över produktionsdjuren som avses i 26 a §.

41 §. Anmälningar. I 1 mom. i paragrafen finns bestämmelser om djurskyddsövervakans skyldighet att till djurskyddsmyndigheten anmäla sina iakttagelser om lagöverträdelser. I 2 mom. föreskrivs det om besiktningsveterinärens skyldighet att till regionförvaltningsverket anmäla sin misstanke om att lagen överträtts i en djurhållningsenhet som levererar slaktdjur. Omnämmandet av iakttagelser av eller misstanke om överträdelse av avlivningsförfordningen ska dessutom införas i paragrafen.

42 §. Förbud och förelägganden. I paragrafen finns bestämmelser om sådana av djurskyddsmyndigheten utfärdade föreskrifter och förbud som är avsedda för att avhjälpa brister i samband med djurskyddet.

Till 1 mom. fogas ett omnämnande av överträdelse av avlivningsförfordningen. Dessutom preciseras bestämmelsen så att den för åläggandet angivna tiden ska vara tillräckligt lång med hänsyn till sakens natur. I praktiken är tidsfristen beroende av hur allvarlig bristen är och vilken tid som skäligen krävs för att rätta till bristen. Enligt det gällande 1 mom. får förbud eller ålägganden bara utfärdas för ägaren eller innehavaren av ett djur om det vid en inspektion eller annars uppdagas en överträdelse av bestämmelserna. Bestämmelsen ändras så att förbudet eller åläggandet får utfärdas för den som bryter mot djurskyddslagen eller avlivningsförfordningen. I praktiken kan även andra än ägare eller innehavare av djur bryta mot djurskyddslagen eller avlivningsförfordningen. Till exempel i 33 c § i lagförslaget ska det föreskrivas om verksamhetsutövare som bedriver verksamhet som gäller avlivning av djur. Även om en sådan aktör även kan anses vara innehavare av djur vid avlivningstidpunkten är det nödvändigt att precisera bestämmelsen för att säkra att förbudet eller åläggandet kan utfärdas effektivt i alla situationer. Även vissa kommuner har försummat att ordna med en mottagningsplats för herrelösa djur som

föreskrivs som deras skyldighet i 15 §. Med stöd av den föreslagna bestämmelsen är det möjligt att ingripa även i ett sådant missförhållande.

Paragrafens 2 mom. är nytt. För tydlighetens skull införs det i paragrafen ett nytt moment med en hänvisning till artikel 22 i avlivningsförfordningen som även omfattar sådana åtgärder av tillsynsmyndigheten som föranleds av att avlivningsförfordningen inte iakttagits. Samtidigt införs i lagen en hänvisning till artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och till artikel 54 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av föder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, i vilka det också föreskrivs om myndigheternas åtgärder i fråga om tillsynen över djurens välbefinnande.

Paragrafens 3 mom. motsvarar till sitt innehåll paragrafens 2 mom. i gällande lag och gäller avhjälpning av brister i broileruppfödningen.

48 §. Utredningar och undersökningar. I paragrafen föreskrivs om eventuella utredningar och undersökningar i syfte att övervaka efterlevnaden av lagen och de med stöd av den utfärdade bestämmelserna. Till 1 mom. fogas ett omnämnande av avlivningsförfordningen och renslakteri, och omnämmandet i bestämmelsen av Europeiska gemenskapens lagstiftning ändras till ett omnämnande av Europeiska unionens lagstiftning i enlighet med den nuvarande situationen. Omnämmandet av slaktplats ska dessutom strykas i momentet.

50 §. Handräckning. I 1 mom. i paragrafen finns det bestämmelser om handräckning av polisen vid tillsynen över lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. I 2 mom. föreskrivs det om handräckning av tullverket vid utförandet av uppgifter som följer av lagen. Till 1 och 2 mom. fogas ett omnämnande av avlivningsförfordningen.

54 §. Djurskyddsförseelse. I 54 § i djurskyddslagen finns bestämmelser om djur-

skyddsförseelser. Straffet är böter och för att straffet ska utdömas förutsätts att gärningsmannen handlat uppsåtligt eller av oaktsamhet. Gärningsmannen ska dömas för djurskyddsförseelse, om inte gärningen utgör brott enligt 17 kap. 14, 14 a eller 15 § i strafflagen eller om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag. Bestämmelserna om djurskyddsförseelse har graderats i förhållande till strafflagens bestämmelser så att tillämpningen av strafflagens bestämmelse förutsätter att ett djur har behandlats på ett grymt sätt eller att det har utsatts för onödigt lidande, onödig smärta eller onödig plåga. Tillämpningen av bestämmelsen om djurskyddsförseelse förutsätter däremot inte det. Förseelsebestämmelsen är sekundär i förhållande till bestämmelsen i strafflagen. Endast sådana gärningar som är uppsåtliga eller som begåtts av grov oaktsamhet och som gäller avlivning, eller slakt, som brutit mot lagen som eller avlivningsförordningen och som inte har den inverkan på djuret som nämnts i strafflagen kan därmed komma i fråga att straffas som förseelse. Däremot kan även gärningar som orsakat lidande bli straffade som djurskyddsförseelse om de endast begåtts av oaktsamhet, eftersom tillämpning av bestämmelsen i strafflagen förutsätter en uppsåtlig eller grovt oaktsam gärning.

I artikel 23 i avlivningsförordningen åläggs medlemsstaterna att fastställa bestämmelser om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av bestämmelser som grundar sig på förordningen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Avlivningsförordningens krav tillämpas som sådana på den verksamhet som omfattas av förordningens tillämpningsområde.

Enligt förslaget ska till 1 mom. 1 punkten fogas ett omnämnande av behandling av djur i strid med den föreslagna lagen eller avlivningsförordningen. Det är egentligen inte fråga om någon ny kriminalisering utan straffbarheten i fråga om gärningar som gäller slakt och avlivning av djur och behandlingen av djur ska i sak förbli som för närvarande, eftersom bestämmelser om behandlingen av djur inte enbart ingår i gällande lagstiftning utan även i avlivningsförordningen.

Till 2 mom. 3 punkten fogas ett omnämnande av försummelse av den anmälningskyldighet som avses i 33 c §. Dessutom föreslås att det till 2 mom. fogas nya 4—12 punkter som ska gälla vissa försummelser av skyldigheter som föreskrivs i avlivningsförordningen. För att säkerställa att avlivningsförordningen iaktas effektivt är det nödvändigt att föreskriva att också försummelser av dessa skyldigheter är straffbara gärningar. De bestämmelser om påföljd som gäller försummelser är till sin natur till stor del förebyggande. Fastän det även är möjligt att ingripa i sådana fall av försummelse som gäller avlivning av djur med stöd av 42 och 44 § i lagen är kriminalisering fortsättningsvis nödvändig, om åtgärderna visar sig vara ineffektiva eller om försummelsen är sådan att den inte längre kan korrigeras.

61 §. Skadestånd. I paragrafen föreskrivs om skadestånd i fråga om fel som har begåtts vid tillsyn över efterlevnaden av lagen eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Enligt 1 mom. svarar staten primärt för skada som kommunalveterinären eller den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen vållat när de utövat tillsyn över att lagen följs. Till bestämmelsen fogas ett omnämnande av avlivningsförordningen.

63 §. Anmälningskyldighet. I paragrafen föreskrivs om tillsynsmyndigheternas skyldighet att meddela polisen om det finns skäl att misstänka att lagen eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den har överträtts. Till bestämmelsen fogas ett omnämnande av avlivningsförordningen.

64 §. Uppsiktsskyldighet. Paragrafen innehåller skyldighet för vårdnadshavare och andra personer som har uppsikt över barn som inte fyllt 15 år att se till att barnet inte behandlar djur på ett sätt som strider mot lagen eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Till paragrafen fogas ett omnämnande av avlivningsförordningen.

I ikraftträdandebestämmelsen i lagförslaget ingår en övergångsbestämmelse enligt vilken den som vid lagens ikraftträdande bedriver verksamhet som gäller avlivning av djur eller som avlivar djur i enlighet med 33 c § 1 mom. ska göra en anmälan om det till regi-

onförvaltningsverket inom tre månader från det att lagen trätt i kraft.

1.2 Strafflagen

17 kap. Om brott mot allmän ordning

14 §. Djurskyddsbrott. Strafflagens 17 kap. gäller brott mot allmän ordning. I 14 § i kapitlet föreskrivs om att djurskyddsbrott är straffbara. Den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet genom misshandel, överansträngning, bristfällig skötsel eller bristfällig utfordring eller annars i strid med 1) djurskyddslagen eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den, 2) lagen om transport av djur (1429/2006) eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den eller 3) bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 behandlar ett djur på ett grymt sätt eller utsätter det för onödigt lidande, onödig smärta eller onödig plåga, ska dömas för djurskyddsbrott till böter eller fängelse i högst två år.

I 1 punkten finns i fråga om gärningens straffbarhet en hänvisning till förfarande som strider mot djurskyddslagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Bestämmelser om avlivning och slakt av djur finns i gällande lagstiftning i djurskyddslagen och författningar som utfärdats med stöd av den. Brott mot bestämmelserna kan därmed för närvarande bestraffas som djurskyddsbrott enligt 17 kap. 14 §, som grovt djurskyddsbrott enligt 17 kap. 14 a § eller som lindrigt djurskyddsbrott enligt 17 kap. 15 § i strafflagen.

Rådets förordning (EG) nr 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning (avlivningsförordningen) kommer att tillämpas från och med den 1 januari 2013. Genom förordningen fastställs bestämmelser om avlivning av djur som föds upp eller hålls för produktion av livsmedel, ull, skinn, päls eller andra produkter samt avlivning av djur vid besättningsavlivning och därmed sammanhängande verksamhet. Med avlivning avses varje avsiktligt framkallad process som leder

till att ett djur dör. Med slakt avses avlivning av djur avsedda att användas som livsmedel.

Allmänna krav för avlivning och därmed sammanhängande verksamhet ingår i artikel 3 i förordningen. Enligt bestämmelsen ska djuren förskonas från all smärta, plåga eller lidande som kan undvikas vid tidpunkten för avlivning och därmed sammanhängande verksamhet. För uppfyllande av kravet ska verksamhetsutövarna bl.a. vidta nödvändiga åtgärder för att se till att djuren garanteras fysiskt välbefinnande och skydd, genom att de hålls rena, ges tillfredsställande temperaturförhållanden och skyddas från att falla eller halka samt skyddas från skada och att de hanteras och inhyses på så sätt att hänsyn tas till deras normala beteende, att de inte visar några tecken på sådan smärta eller rädsla som kan undvikas, eller uppvisar annat onormalt beteende. Verksamhetsutövarna är också skyldiga att se till att djuren inte hålls utan foder eller vatten under längre perioder och att inte de utsätts för kontakt med andra djur om det skulle kunna skada deras välbefinnande och om detta kan undvikas. Utrustning och anläggningar för avlivning och därmed sammanhängande verksamhet ska vara utformade och konstruerade samt ska underhållas och drivas på ett sådant sätt att de krav som avses ovan med säkerhet kan uppfyllas under de driftsförhållanden som kan förväntas råda i anläggningen under hela året. I artikel 4 i förordningen föreskrivs om bedövningsmetoder. Enligt bestämmelsen får djur avlivas endast efter bedövning i enlighet med de metoder och de särskilda krav för tillämpningen av dessa metoder som avses i bilaga I till förordningen. Avsaknad av medvetande och känsel ska bibehållas till dess att djuret är dött. De metoder i bilaga I som inte leder till omedelbar död ska så snart som möjligt följas av ett förfarande som medför död, till exempel avblodning, hjärnsondning, elavlivning eller långvarig syrebrist. I bilaga III ingår driftsbestämmelser för slakterier. De innehåller bl.a. krav om ankomst, förflyttning och hantering av djur, tilläggsbestämmelser om däggdjur som stallas upp och krav om det förfarande som ska följas i fråga om avblodning.

Eftersom förordningen i sig är tillämplig lagstiftning ersätter den den motsvarande

materiella reglering som grundar sig på djurskyddslagen i fråga om de djur och åtgärder som omfattas av förordningens tillämpningsområde. Enligt artikel 3 ska djuren förskonas från all smärta, plåga eller lidande som kan undvikas vid tidpunkten för avlivning och därmed sammanhängande verksamhet. Behandling av djur i strid med detta krav är att orsaka onödig smärta, plåga eller lidande som kan vara straffbart som djurskyddsbrott enligt 17 kap. 14 § i strafflagen. Avsikten med propositionen är att bibehålla straffnivån och gärningarnas straffbarhet i fråga om slakt och avlivning av djur. Den straffrättsliga legalitetsprincipen och kravet på exakthet när det gäller straffbestämmelser förutsätter därför att hänvisningen till djurskyddslagen i 17 kap. 14 § i strafflagen också ändras till en hänvisning till Europeiska unionens lagstiftning om avlivning av djur. I syfte att bibehålla gärningarnas straffbarhet i fråga om slakt och avlivning av djur ska det enligt förslaget till paragrafen fogas till en ny 4 punkt som innehåller en hänvisning till avlivningsförordningen. Det är inte nödvändigt att ändra 17 kap. 14 a eller 15 § i strafflagen eftersom de innehåller en hänvisning till 14 § som föreslås bli ändrad.

2 Närmare bestämmelser

2.1 Djurskyddslagen

Med stöd av den föreslagna lagen ska det utfärdas en förordning av statsrådet, som innehåller

1) närmare bestämmelser om de avlivningsmetoder och avlivningstekniker som används vid avlivning av djur enligt 32 §, och

2) närmare bestämmelser om förfarandet vid den särskilda slaktmetod som används på religiösa grunder enligt 33 b §.

Genom förordning av statsrådet får dessutom utfärdas närmare bestämmelser om

1) behörigheten hos den person som avlivar djuret enligt 32 §,

2) slakt av djur utanför ett slakteri enligt 33 §,

3) de bestämmelser som kompletterar avlivningsförordningen i fråga om avlivning

och slakt av fiskar samt slakt av renar och hägnat vilt enligt 33 a §,

4) verksamhet som gäller anmälningar som gäller avlivning av djur enligt 33 c §,

5) de olika myndigheternas uppgifter vid avlivning av djurbesättningar och de förfarande som ska följas vid besättningsavlivning enligt 33 d §.

3 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2013. Avlivningsförordningen har trätt i kraft den 8 december 2009 och den har börjat tillämpas den 1 januari 2013.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I lagförslaget 1 ingår bemyndiganden att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om ett flertal bestämmelser som ingår i lagen, vilket framgår av avsnitt 2 (Närmare bestämmelser). Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen kan statsrådet utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Genom lag ska det dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. När det gäller bemyndigande i lag har grundlagsutskottet i sin utlåtandep Praxis ställt krav på exakt och noggrant avgränsad reglering (GrUU 19/2002 rd, GrUU 40/2002 rd). Av en lag ska det tydligt framgå vad man har för avsikt att föreskriva om genom förordning.

I lagförslag 1 och 2 ingår straffbestämmelser som gäller brott mot förfaranden som ska följas vid avlivning eller slakt av djur. I 8 § i grundlagen finns bestämmelser om den straffrättsliga legalitetsprincipen. Allmänna krav beträffande användningen av strafflagstiftning är enligt grundlagsutskottet kravet på att det ska föreskrivas om ett brott genom lag, att det ska finnas vägande samhälleliga behov och godtagbara grunder för straffbarhet med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna, kravet på okränkbarhet för kärnområdet i de grundläggande fri- och rättigheterna, kravet på proportionalitet, rättsskyddskravet och kravet på att de mänskliga

rättigheterna ska respekteras (GrUB 25/1994 rd, GrUU 23/1997 rd). För strafflagstiftningen ska det finnas godtagbara grunder och välgående samhälleliga behov. Utöver det ska den beakta befintlig reglering och alternativa medel. Kriminaliseringen ska ha en preventiv verkan samt med anledning av legalitetsprincipen vara tillräckligt exakt och noggrant avgränsad.

Enligt regeringens uppfattning har de krav som grundlagen ställer beaktats på ett ändamålsenligt sätt i lagförslagen, och lagförslagen kan således behandlas i normal lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av djurskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen (247/1996) 1 § 3 mom., 32—34, 34 a och 35—37 §, 39 § 1—3 mom., 41 och 42 §, 48 § 1 mom., 50 § 1 och 2 mom., 54 §, 61 § 1 mom. samt 63 och 64 §, av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 220/2003, 34 och 34 a § sådana de lyder i lag 300/2006, 35 §, 39 § 1—3 mom., 41 § och 48 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1477/2009, 37 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1194/1996, 42 § sådan den lyder i lagarna 1477/2009 och 321/2011, 50 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1194/1996 och 54 § sådan den lyder i lagarna 1430/2006, 15/2011 och 321/2011, samt
fogas till lagen en ny kapitelrubrik före 32 § och nya 33 a—33 f § som följer:

1 §

Lagens syfte

Genom denna lag genomförs även rådets direktiv 1999/22/EG om hållande av vilda djur i djurparker. Dessutom föreskrivs det i denna lag om övervakning enligt rådets förordning (EG) nr 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning, nedan avlivningsförordningen, och om annan verkställighet som avses i den förordningen.

2 a kap.

Avlivning av djur

32 §

Allmänna krav som gäller avlivning

Ett djur ska avlivas så snabbt och smärtfritt som möjligt genom en metod och en teknik som lämpar sig för avlivning av det djuret.

Ett djur får avlivas endast av en person som har tillräckliga kunskaper i den avlivningsmetod och avlivningsteknik som används i fråga om den djurarten samt tillräcklig skicklighet i att vidta åtgärden.

Innan destruktionsen av djuret påbörjas eller andra åtgärder vidtas ska den som avlivat djuret försäkra sig om att djuret har dött.

Närmare bestämmelser om de avlivningsmetoder och avlivningstekniker som används vid avlivning av djur utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om vilken behörighet som krävs av personer som avlivar djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 §

Slakt av djur

Ett djur ska bedövas eller avlivas på behörigt sätt med en metod som lämpar sig för det före blodavtappningen, om inte annat följer av 33 b §. Fjäderfän, med undantag av ratiter, får dock slaktas genom att halsen snabbt skärs av med ett vasst instrument, om det är djurets ägare som slaktar djuret utanför ett slakteri för egen konsumtion i privat hushåll. Djuret får inte utsättas för andra åtgärder i anslutning till slakten innan det har dött. Med slakt avses avlivning av djur som är avsedda att användas som livsmedel med undantag för vilda djur.

Närmare bestämmelser om slakt av djur utanför ett slakteri får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 a §

Tillämpning av avlivningsförordningen på avlivning och slakt av djur

Bestämmelser om tillämpningen av avlivningsförordningen på avlivning och slakt av djur som föds upp eller hålls för produktion av livsmedel, ull, skinn, päls eller andra produkter och avlivning av djur vid besättningsavlivning samt med dessa åtgärder sammanhängande verksamhet finns i artikel 1 i avlivningsförordningen.

Nationella bestämmelser som kompletterar avlivningsförordningen får utfärdas genom förordning av statsrådet när det gäller

- 1) avlivning och slakt av fiskar,
- 2) slakt av renar och hägnat vilt.

33 b §

Särskild slaktmetod som används på religiösa grunder

Med avvikelse från det som föreskrivs i artikel 4.4 i avlivningsförordningen är endast en sådan särskild slaktmetod som används på religiösa grunder där blodavtappningen inleds samtidigt som djuret bedövas tillåten. Fjäderfän, med undantag av ratiter, får dock slaktas genom att halsen snabbt skärs av med ett vasst instrument. Slakt som avses i denna paragraf är tillåten endast i slakterier i närvaro av en besiktningsveterinär.

Närmare bestämmelser om den slaktmetod som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet

33 c §

Anmälan om verksamhet som gäller avlivning av djur

En verksamhetsutövare som bedriver verksamhet som omfattar avlivning av djur, eller en ägare eller innehavare av djur som regelbundet avlivar stora besättningar ska i god tid innan verksamheten inleds eller avslutas eller

förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten i huvudsak bedrivs.

Anmälan om avlivning av pälsdjur enligt artikel 7.3 i avlivningsförordningen ska göras till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten i huvudsak bedrivs.

Närmare bestämmelser om de anmälningar som ska göras till regionförvaltningsverket får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 d §

Avlivning av djurbesättningar

I artikel 18 i avlivningsförordningen föreskrivs om de särskilda krav som gäller besättningsavlivning av sådana djur som hör till förordningens tillämpningsområde.

Regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, besiktningsveterinären och gränsveterinären är de myndigheter som enligt artikel 18.1 i avlivningsförordningen ska utarbeta en handlingsplan och de myndigheter som enligt artikel 18.2 i avlivningsförordningen ska se till att handlingsplanen följs och tillförsäkra djuren välbefinnande.

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket är sådana myndigheter som enligt artikel 18.3 i avlivningsförordningen får bevilja undantag från bestämmelserna i avlivningsförordningen.

Livsmedelssäkerhetsverket är den myndighet som enligt artikel 18.4 i avlivningsförordningen till kommissionen ska överlämna en rapport om den besättningsavlivning som skett under det föregående året samt göra rapporten allmänt tillgänglig via internet.

Närmare bestämmelser om de olika myndigheternas uppgifter och om de förfaranden som ska iaktas i samband med besättningsavlivning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 e §

Nödavlivning av djur

I nödfall, för att hindra utdraget lidande för ett djur och om avlivningsmetoderna enligt

32 § inte kan användas eller om djuret inte kan fångas in, får djuret också avlivas på något annat sätt, dock så att djuret inte orsakas onödigt lidande.

33 f §

Anordnare av utbildning enligt avlivningsförfordningen

Utbildning som innefattar sådan kompetens som avses i avlivningsförfordningen får ges av en utbildningsanordnare

1) som har ingått avtal med en av Utbildningsstyrelsen tillsatt examenskommission om att ordna sådan examen som innehåller kunskande enligt det kompetensbevis som förutsätts i avlivningsförfordningen, eller

2) som av undervisnings- och kulturministeriet har beviljats tillstånd att ordna grundläggande yrkesutbildning eller yrkesinriktad tilläggsutbildning för sådan examen som innehåller kunskande enligt det kompetensbevis som förutsätts i avlivningsförfordningen.

34 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av avlivningsförfordningen.

34 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av avlivningsförfordningen.

Livsmedelssäkerhetsverket är den myndighet som enligt artikel 13.3 i avlivningsförfordningen ska bedöma vägledningsdokumen-

ten för god praxis och den myndighet som enligt artikel 13.4 får utarbeta och offentliggöra egna vägledningsdokument för god praxis samt den myndighet som enligt artikel 22.1 e får kräva ändringar i bruksanvisningarna för fixerings- eller bedövningsutrustning.

35 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av avlivningsförfordningen.

Regionförvaltningsverket är den myndighet som får utfärda kompetensbevis enligt artikel 21.1 b i avlivningsförfordningen och en av de myndigheter som får utfärda tillfälliga kompetensbevis enligt artikel 21.5 i avlivningsförfordningen.

Regionförvaltningsverket är den myndighet som enligt artikel 22.1 c i avlivningsförfordningen tillfälligt eller slutgiltigt får återkalla ett sådant kompetensbevis som avses i avlivningsförfordningen.

36 §

Lokala myndigheter

Kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen samt polisen övervakar att denna lag, bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag samt avlivningsförfordningen följs i kommunen.

37 §

Besiktningsveterinären, köttinspektören och gränsveterinären

Besiktningsveterinären och köttinspektören övervakar att denna lag, bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag samt avlivningsförfordning-

en följs i de slakterier och renslakterier som godkänts med stöd av livsmedelslagen (23/2006).

Besiktningsveterinären är en myndighet som får utfärda tillfälliga kompetensbevis enligt artikel 21.5 i avlivningsförordningen.

Gränsveterinären övervakar att denna lag och bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag samt avlivningsförordningen följs på gränsövergångsstället, på utreseplatsen och inom området för en veterinär gränskontrollstation.

39 §

Inspektion

Om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas eller används i strid med denna lag, i strid med bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, eller i strid med avlivningsförordningen, har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion.

Även utan misstanke har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion vid cirkusar, djurparker, permanenta och ambulerande djurutställningar, djurtävlingar, tillställningar som avses i 16 § 4 mom. samt förevisningar och föreställningar där djur medverkar och på platser där det bedrivs verksamhet enligt 21, 23 eller 24 § eller verksamhet enligt 33 c § 1 mom. om vilken anmälan ska göras. Även utan misstanke har besiktningsveterinärer och köttinspektörer rätt att verkställa inspektion i alla förvaringsutrymmen för djur inom ett slakteri- eller renslakteriområde.

Den som verkställer en inspektion har rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen får djuret och dess förvaringsplats samt föda,

dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras. Även den förteckning som avses i 26 §, den bokföring som avses i 26 a § och de handlingar som krävs enligt avlivningsförordningen får inspekteras.

41 §

Anmälningar

Om djurskyddsövervakaren vid en inspektion finner att denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, eller avlivningsförordningen har överträtts, ska han eller hon anmäla detta till regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eller polisen, vilka vid behov ska vidta åtgärder enligt 42—44 §.

Om besiktningsveterinären misstänker att denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, eller avlivningsförordningen har överträtts vid en djurhållningsenhet som levererar djur till slakt, ska han eller hon anmäla detta till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurhållningsenheten är belägen.

42 §

Förbud och förelägganden

Regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och polisen får förbjuda den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, eller mot avlivningsförordningen att fortsätta med eller upprepa det förfarande som strider mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den, eller mot avlivningsförordningen eller ålägga honom eller henne att fullgöra sin skyldighet inom en angiven tid som är tillräckligt lång med hänsyn till sakens natur.

Bestämmelser om tillsynsmyndighetens åtgärder finns också i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, i artikel 54 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd och i artikel 22 i avlivningsförordningen.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. får regionförvaltningsverket ålägga den som äger eller håller broilrar att vidta sådana korrigerande åtgärder i broilrarnas förvaringsutrymme som behövs med tanke på broilrarnas välbefinnande, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet försämrats under uppfödningen. Regionförvaltningsverket får ålägga den som äger eller håller broilrar att minska djurtätheten för broilrarna, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet hos broilrarna försämrats i minst två av tre på varandra följande flockar under uppfödningen, eller om det konstateras att den som äger eller håller broilrarna har brutit mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Om den som äger eller håller broilrar har ålagts att minska djurtätheten för broilrarna, ska regionförvaltningsverket underrätta besiktningsveterinären om saken.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket får för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt för tillsynen över efterlevnaden av avlivningsförordningen eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska unionens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållnings-

enheter där djur hålls för idkande av näring samt i slakterier och renslakterier.

50 §

Handräckning

Polisen ska vid behov ge tillsynsmyndigheterna och djurskyddsövervakarna handräckning vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag, bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, samt vid tillsynen över efterlevnaden av avlivningsförordningen, om tillsynsmyndigheterna och djurskyddsövervakarna hindras från att utföra sitt övervakningsuppdrag och om undanröjande av hindret förutsätter att polisbefogenheter används.

Dessutom är tullverket på gränsveterinärens begäran skyldigt att ge gränsveterinären handräckning vid utförandet av uppgifter som följer av denna lag och av bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, samt av avlivningsförordningen.

54 §

Djurskyddsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) behandlar ett djur i strid med 3—6, 8, 32 eller 33 §, 33 a § 2 mom., 33 b § eller 33 d § 5 mom. eller bestämmelser som utfärdats eller och föreskrifter som meddelats med stöd av de nämnda paragraferna eller momenten eller i strid med artiklarna 3, 4 eller 15 i eller bilaga III till avlivningsförordningen,

2) använder anordningar, redskap eller ämnen som avses i 12 § och som är förbjudna,

3) i strid med 7 eller 9—11 § vidtar en åtgärd som avses i de paragraferna, eller

4) importerar eller försöker importera ett djur i strid med ett förbud som avses i 28 §,

ska, om inte gärningen utgör brott enligt 17 kap. 14, 14 a eller 15 § i strafflagen eller strängare straff för gärningen föreskrivs nå-

gon annanstans i lag, för *djurskyddsförseelse* dömas till böter.

För *djurskyddsförseelse* döms också den som uppsåtlig eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller meddelats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud,

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom., 23, 24, 26 eller 26 a §, 26 c § 1, 3 eller 5 mom., 33 c § eller 64 §,

4) försummar sin skyldighet enligt artikel 5.1 eller 5.2 i avlivningsförordningen,

5) försummar att utarbeta de standardrutiner som avses i artikel 6 i avlivningsförordningen,

6) försummar den anmälan om avlivning av pälsdjur som avses i artikel 7.3 i avlivningsförordningen eller avlivar pälsdjur utan närvaro eller direkt överinseende av den person som avses i artikel 7.3 i avlivningsförordningen,

7) i strid med artikel 8 i avlivningsförordningen säljer utrustning för fixering och bedövning av djur, om den inte åtföljs av behörig bruksanvisning,

8) försummar sådana skyldigheter i fråga om fixerings- och bedövningsutrustning som avses i artikel 9 i avlivningsförordningen,

9) försummar att lämna uppgifter som avses i artikel 14.2 i avlivningsförordningen,

10) försummar övervakningsförfaranden som avses i artikel 16 i avlivningsförordningen,

11) försummar att i enlighet med artikel 17 i avlivningsförordningen utse en *djurskyddsansvarig* för slakteriet, eller

12) försummar att föra bokföring enligt artikel 17.5 i avlivningsförordningen över de åtgärder som vidtagits för att förbättra *djurskyddet*.

61 §

Skadestånd

För skada som kommunalveterinären eller den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eventuellt vållar när de utövar tillsyn över att denna lag, bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, och avlivningsförordningen följs svarar staten enligt vad som i skadeståndslagen (412/1974) föreskrivs om offentliga samfunds skadeståndsansvar.

63 §

Anmälningsskyldighet

Om det är skäl att misstänka att denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den, eller avlivningsförordningen har överträtts, ska de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag omedelbart underrätta polisen om saken.

64 §

Uppsiktsskyldighet

Vårdnadshavare och andra som har uppsikt över barn som inte har fyllt 15 år ska se till att barnet inte behandlar djur på ett sätt som strider mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den, eller mot avlivningsförordningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Verksamhetsutövare som vid denna lags ikraftträdande bedriver i 33 c § 1 mom. avsedd verksamhet som omfattar avlivning av djur eller som avlivar djur i enlighet med 33 c § 1 mom. ska göra en anmälan om det till regionförvaltningsverket inom tre månader från det att lagen trätt i kraft.

2.

Lag**om ändring av 17 kap. 14 § i strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen (39/1889) 17 kap. 14 §, sådan den lyder i lag 1431/2006, som följer:

17 kap.

Om brott mot allmän ordning

14 §

Djurskyddsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet genom misshandel, överansträngning, bristfällig skötsel eller bristfällig utfordring eller annars i strid med

1) djurskyddslagen (247/1996) eller en be-stämmelse som utfärdats med stöd av den,

2) lagen om transport av djur (1429/2006) eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den,

3) bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97, eller

4) rådets förordning (EG) nr 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning behandlar ett djur på ett grymt sätt eller ut-sätter det för onödigt lidande, onödig smärta eller onödig plåga, ska för *djurskyddsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 4 april 2013

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

*Bilagor
Parallelltexter*

1.

Lag

om ändring av djurskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen (247/1996) 1 § 3 mom., 32—34, 34 a och 35—37 §, 39 § 1—3 mom., 41 och 42 §, 48 § 1 mom., 50 § 1 och 2 mom., 54 §, 61 § 1 mom. samt 63 och 64 §, av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 220/2003, 34 och 34 a § sådana de lyder i lag 300/2006, 35 §, 39 § 1—3 mom., 41 § och 48 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1477/2009, 37 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1194/1996, 42 § sådan den lyder i lagarna 1477/2009 och 321/2011, 50 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1194/1996 och 54 § sådan den lyder i lagarna 1430/2006, 15/2011 och 321/2011, samt fogas till lagen en ny kapitelrubrik före 32 § och nya 33a—33f § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Lagens syfte

Lagens syfte

Genom denna lag genomförs även rådets direktiv 1999/22/EG om hållande av vilda djur i djurparker.

Genom denna lag genomförs även rådets direktiv 1999/22/EG om hållande av vilda djur i djurparker. Dessutom föreskrivs det i denna lag om övervakning enligt rådets förordning (EG) nr 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning, nedan avlivningsförordningen, och om annan verkställighet som avses i den förordningen.

2 kap.

2 a kap.

Djurhållning

Avlivning av djur

32 §

32 §

Avlivning av djur

Allmänna krav som gäller avlivning

Avlivning av djur skall ske så snabbt och smärtfritt som möjligt.

Ett djur ska avlivas så snabbt och smärtfritt som möjligt genom en metod och en teknik som lämpar sig för avlivning av det djuret.

Ett djur får avlivas endast av en person som har tillräckliga kunskaper i den avlivningsmetod och avlivningsteknik som an-

Genom förordning kan utfärdas närmare stadganden om avlivning av djur. Genom förordning kan också stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om detta.

33 §

Slakt och därtill anslutna åtgärder

Djur får inte åsamkas onödigt lidande eller onödig smärta eller plåga när de hanteras eller förvaras i slakteriet, på slaktplatsen eller någon annanstans i samband med slakt, vid bedövning eller vid blodavtappning. Djuret skall ha bedövats eller avlivats på behörigt sätt före blodavtappningen. Sådana särskilda slaktmetoder som används på religiösa grunder och där blodavtappningen inleds samtidigt som djuret bedövas är dock tillåtna så som närmare stadgas genom förordning. Djuret får inte utsättas för andra åtgärder i anslutning till slakten förrän det har dött.

Godkända slakterier samt godkända slaktplatser skall ha ett ändamålsenligt utrymme för slakt och blodavtappning av påfallande sjuka eller skadade djur.

Genom förordning kan utfärdas närmare stadganden om behörigheten för dem som utför slakt och åtgärder som föregår den, om de utrymmen i slakteriet *eller på slaktplatsen* där djur hanteras, om behandlingen och hanteringen av djur vid slakt samt om bedövning och blodavtappning. Genom förordning kan också stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om dessa.

vänds i fråga den djurarten samt tillräcklig skicklighet i att vidta åtgärden.

Innan destruktionsen av djuret påbörjas eller andra åtgärder vidtas ska den som avlivat djuret försäkra sig om att djuret har dött.

Närmare bestämmelser om de avlivningsmetoder och avlivningstekniker som används vid avlivning av djur utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om vilken behörighet som krävs av personer som avlivar djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 §

Slakt av djur

Ett djur ska bedövas eller avlivas på behörigt sätt med en metod som lämpar sig för det före blodavtappningen, om inte annat följer av 33 b §. Fjäderfän, med undantag av ratter, får dock slaktas genom att halsen snabbt skärs av med ett vasst instrument, om det är djurets ägare som slaktar djuret utanför ett slakteri för egen konsumtion i privat hushåll. Djuret får inte utsättas för andra åtgärder i anslutning till slakten innan det har dött. Med slakt avses avlivning av djur som är avsedda att användas som livsmedel med undantag för vilda djur.

Närmare bestämmelser om slakt av djur utanför ett slakteri får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 a §

Tillämpning av avlivningsförfordningen på avlivning och slakt av djur

Bestämmelser om tillämpningen av avlivningsförfordningen på avlivning och slakt av djur som föds upp eller hålls för produktion av livsmedel, ull, skinn, päls eller andra produkter och avlivning av djur vid besättningsavlivning samt med dessa åtgärder sammanhängande verksamhet finns i artikel 1 i avlivningsförfordningen.

Nationella bestämmelser som kompletterar avlivningsförfordningen får utfärdas genom förfordning av statsrådet när det gäller

- 1) avlivning och slakt av fiskar,
- 2) slakt av renar och hägnat vilt.

33 b §

Särskild slaktmetod som används på religiösa grunder

Med avvikelse från det som föreskrivs i artikel 4.4 i avlivningsförfordningen är endast en sådan särskild slaktmetod som används på religiösa grunder där blodavtappningen inleds samtidigt som djuret bedövas tillåten. Fjäderfän, med undantag av ratiter, får dock slaktas genom att halsen snabbt skärs av med ett vasst instrument. Slakt som avses i denna paragraf är tillåten endast i slakterier i närvaro av en besiktningsveterinär.

Närmare bestämmelser om den slaktmetod som avses i 1 mom. utfärdas genom förfordning av statsrådet.

33 c §

Anmälan om verksamhet som gäller avlivning av djur

En verksamhetsutövare som bedriver verksamhet som omfattar avlivning av djur, eller en ägare eller innehavare av djur som regelbundet avlivar stora besättningar ska i god tid innan verksamheten inleds eller avslutas eller förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten i hu-

vudsak bedrivs.

Anmälan om avlivning av pälsdjur enligt artikel 7.3 i avlivningsförordningen ska göras till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten i huvudsak bedrivs.

Närmare bestämmelser om de anmälningar som ska göras till regionförvaltningsverket får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 d §

Avlivning av djurbesättningar

I artikel 18 i avlivningsförordningen föreskrivs om de särskilda krav som gäller besättningsavlivning av djur som hör till förordningens tillämpningsområde.

Regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, besiktningsveterinären och gränsveterinären är myndigheter som enligt artikel 18.1 i avlivningsförordningen ska utarbeta en handlingsplan och de myndigheter som enligt artikel 18.2 i avlivningsförordningen ska se till att handlingsplanen följs och tillförsäkra djuren välbefinnande.

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket är sådana myndigheter som enligt artikel 18.3 i avlivningsförordningen får bevilja undantag från bestämmelserna i avlivningsförordningen.

Livsmedelssäkerhetsverket är den myndighet som enligt artikel 18.4 i avlivningsförordningen till kommissionen ska överlämna en rapport om den besättningsavlivning som skett under det föregående året samt göra rapporten allmänt tillgänglig via internet.

Närmare bestämmelser om de olika myndigheternas uppgifter och om de förfaranden som ska iaktas i samband med besättningsavlivning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 e §

Nödavlivning av djur

I nödfall, för att hindra utdraget lidande för ett djur och om avlivningsmetoderna enligt 32 § inte kan användas eller om djuret inte kan fångas in, får djuret också avlivas på något annat sätt, dock så att djuret inte orsa-

kas onödigt lidande.

33 f §

Anordnare av utbildning enligt avlivningsförrordningen

Utbildning som innefattar sådan kompetens som avses i avlivningsförrordningen får ges av en utbildningsanordnare

1) som har ingått avtal med en av Utbildningsstyrelsen tillsatt examenskommission om att ordna sådan examen som innehåller kunnande enligt det kompetensbevis som förutsätts i avlivningsförrordningen, eller

2) som av undervisnings- och kulturministeriet har beviljats tillstånd att ordna grundläggande yrkesutbildning eller yrkesinriktad tilläggsutbildning för sådan examen som innehåller kunnande enligt det kompetensbevis som förutsätts i avlivningsförrordningen.

3 kap

Myndigheter

34 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

34 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

3 kap.

Myndigheter

34 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag *och* med stöd av de bestämmelser som utfärdats *samt av avlivningsförrordningen.*

34 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag *och* av de bestämmelser som utfärdats med stöd av den *samt av avlivningsförrordningen.*

Livsmedelssäkerhetsverket är den myndighet som enligt artikel 13.3 i avlivningsförrordningen ska bedöma vägledningsdokumenten för god praxis och den myndighet som enligt artikel 13.4 får utarbeta och offentlig-

göra egna vägledningsdokument för god praxis samt den myndighet som enligt artikel 22.1 e får kräva ändringar i bruksanvisningarna för fixerings- eller bedövningsutrustning.

35 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

35 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av avlivningsförordningen.

Regionförvaltningsverket är den myndighet som får utfärda kompetensbevis som avses i artikel 21.1 b i avlivningsförordningen och en av de myndigheter som får utfärda tillfälliga kompetensbevis enligt i artikel 21.5 i avlivningsförordningen.

Regionförvaltningsverket är den myndighet som enligt artikel 22.1 c i avlivningsförordningen tillfälligt eller slutgiltigt får återkalla ett sådant kompetensbevis som avses i avlivningsförordningen.

36 §

Lokala myndigheter

Kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen och polisen övervakar att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs i kommunen.

36 §

Lokala myndigheter

Kommunalveterinären och tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen samt polisen övervakar att denna lag, bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag samt avlivningsförordningen följs i kommunen.

37 §

Besiktningsveterinären och gränsveterinären

Besiktningsveterinären övervakar att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs i slakterier och på slaktplatser som har godkänts med stöd av kötthygienlagen (511/94).

37 §

Besiktningsveterinären, köttinspektören och gränsveterinären

Besiktningsveterinären och köttinspektören övervakar att denna lag, bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag samt avlivningsförordningen följs i de slakterier och renslakterier som godkänts med stöd av livsmedelslagen (23/2006).

Besiktningsveterinären är en myndighet

Gränsveterinären övervakar att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs på gränsövergångsstället, på utreseplatsen och inom området för en veterinär gränskontrollstation.

som får utfärda tillfälliga kompetensbevis enligt artikel 21.5 i avlivningsförordningen.

Gränsveterinären övervakar att denna lag, bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag *samt avlivningsförordningen* följs på gränsövergångsstället, på utreseplatsen och inom området för en veterinär gränskontrollstation.

39 §

39 §

*Inspektion**Inspektion*

Om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas eller används i strid med denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion.

Om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas eller används i strid med denna lag, i strid med bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag *eller i strid med avlivningsförordningen*, har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion.

Även utan misstanke har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion vid cirkusar, djurparker, permanenta och ambulerande djurutställningar, djurtävlingar, tillställningar som avses i 16 § 4 mom. samt förevisningar och föreställningar där djur medverkar samt på platser där verksamhet enligt 21, 23 eller 24 § bedrivs. Även utan misstanke har besiktningsveterinärer rätt att verkställa inspektion i alla förvaringsutrymmen för djur inom ett slakteri- eller *slaktplatsområde*.

Även utan misstanke har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion vid cirkusar, djurparker, permanenta och ambulerande djurutställningar, djurtävlingar, tillställningar som avses i 16 § 4 mom. samt vid förevisningar och föreställningar där djur medverkar och på platser där det bedrivs verksamhet enligt 21, 23 eller 24 § *eller verksamhet enligt 33 c § 1 mom. om vilken anmälan ska göras*. Även utan misstanke har besiktningsveterinärer *och köttinspektörer* rätt att verkställa inspektion i alla förvaringsutrymmen för djur inom ett slakteri- eller *renslakteriområde*.

Den som verkställer en inspektion har rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen kan djuret, dess förvaringsplats samt föda, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras.

Den som verkställer en inspektion har rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen får djuret och dess förvaringsplats samt föda, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras. *Även den förteckning som avses i 26 §, den bokföring som avses i 26 a § och de handlingar som krävs enligt avlivningsförordningen får inspekteras.*

41 §

Anmälningar

Om djurskyddsövervakaren vid en inspektion finner att denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser eller föreskrifter har överträtts, ska han eller hon anmäla detta till regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eller polisen, vilka vid behov ska vidta åtgärder enligt 42—44 §.

Om besiktningsveterinären misstänker att denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den har överträtts vid en djurhållningsenhet som levererar djur till slakt, ska han eller hon anmäla detta till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurhållningsenheten är belägen.

42 §

Förbud och föreskrifter

Om det vid en inspektion enligt 39 § eller annars konstateras att denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser eller föreskrifter har överträtts, får regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären eller polisen förbjuda djurets ägare eller innehavare att fortsätta med eller upprepa det förfarande som strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den och ålägga djurets ägare eller innehavare att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid.

41 §

Anmälningar

Om djurskyddsövervakaren vid en inspektion finner att denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag *eller avlivningsförordningen* har överträtts, ska han eller hon anmäla detta till regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eller polisen, vilka vid behov ska vidta åtgärder enligt 42—44 §.

Om besiktningsveterinären misstänker att denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag *eller avlivningsförordningen* har överträtts vid en djurhållningsenhet som levererar djur till slakt, ska han eller hon anmäla detta till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurhållningsenheten är belägen.

42 §

Förbud och förelägganden

Regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och polisen får förbjuda den som bryter mot denna lag eller mot *bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, eller mot avlivningsförordningen* att fortsätta med eller upprepa det förfarande som strider mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den *eller mot avlivningsförordningen* eller ålägga honom eller henne att fullgöra sin skyldighet inom en angiven tid som är tillräckligt lång med hänsyn till sakens natur.

Bestämmelser om tillsynsmyndighetens åtgärder finns också i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, i artikel

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får regionförvaltningsverket bestämma att den som äger eller håller broilrar ska vidta de korrigerande åtgärder som behöver vidtas i broilrarnas förvaringsutrymme med tanke på broilrarnas välbefinnande, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet försämrats under uppfödningen. Regionförvaltningsverket får bestämma att djurtätheten för broilrarna ska minskas, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet hos broilrarna försämrats i minst två av tre på varandra följande flockar under uppfödningen, eller om det konstateras att den som äger eller håller broilrarna har brutit mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Om det har bestämts att djurtätheten för broilrarna ska minskas, ska regionförvaltningsverket underrätta besiktningsveterinären om detta.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring samt i slakterier och på slaktplatser.

54 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd och i artikel 22 i avlivningsförordningen.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. får regionförvaltningsverket ålägga den som äger eller håller broilrar att vidta sådana korrigerande åtgärder i broilrarnas förvaringsutrymme som behövs med tanke på broilrarnas välbefinnande, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet försämrats under uppfödningen. Regionförvaltningsverket får ålägga den som äger eller håller broilrar att minskas djurtätheten för broilrarna, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet hos broilrarna försämrats i minst två av tre på varandra följande flockar under uppfödningen, eller om det konstateras att den som äger eller håller broilrarna har brutit mot denna lag eller mot de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Om den som äger eller håller broilrar har ålagts att minska djurtätheten för broilrarna, ska regionförvaltningsverket underrätta besiktningsveterinären om saken.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket får för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt för tillsynen över efterlevnaden av avlivningsförordningen eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska unionens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring samt i slakterier och renslakterier.

50 §

Handräckning

Polisen skall vid behov ge tillsynsmyndigheterna samt djurskyddsövervakarna handräckning vid tillsynen över denna lag och de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, om de hindras från att utföra sitt övervakningsuppdrag och om undanröjande av hindret förutsätter att polisbefogenheter används.

Dessutom är tullverket på gränsveterinärens begäran skyldigt att ge gränsveterinären handräckning vid utförandet av uppgifter som följer av denna lag samt av stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

54 §

Djurskyddsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet
1) behandlar ett djur i strid med 3—6, 8, 32 eller 33 § eller bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den,

2) använder anordningar, redskap eller ämnen som avses i 12 § och som är förbjudna,

3) i strid med 7 eller 9—11 § vidtar en åtgärd som avses i den, eller

4) importerar eller försöker importera ett djur i strid med förbudet i 28 §,

ska, om inte gärningen utgör brott enligt 17 kap. 14, 14 a eller 15 § i strafflagen eller strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *djurskyddsförseelse* dömas till böter.

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller ut-

50 §

Handräckning

Polisen ska vid behov ge tillsynsmyndigheterna *och* djurskyddsövervakarna handräckning vid tillsynen över *efterlevnaden av* denna lag, bestämmelser *som utfärdats* och föreskrifter som *meddelats* med stöd av *denna lag*, samt *vid tillsynen över efterlevnaden av avlivningsförfordningen*, om *tillsynsmyndigheterna och djurskyddsövervakarna* hindras från att utföra sitt övervakningsuppdrag och om undanröjande av hindret förutsätter att polisbefogenheter används.

Dessutom är tullverket på gränsveterinärens begäran skyldigt att ge gränsveterinären handräckning vid utförandet av uppgifter som följer av denna lag och *av* bestämmelser *som utfärdats* och föreskrifter *som meddelats med stöd av denna lag, samt av avlivningsförfordningen*.

54 §

Djurskyddsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet
1) behandlar ett djur i strid med 3—6, 8, 32 eller 33 §, 33 a § 2 mom., 33 b § eller 33 d § 5 mom. eller bestämmelser *som utfärdats eller* föreskrifter som *meddelats* med stöd av *de nämnda paragraferna eller momenten eller i strid med artiklarna 3, 4 eller 15 eller bilaga III till avlivningsförfordningen*,

2) använder anordningar, redskap eller ämnen som avses i 12 § och som är förbjudna,

3) i strid med 7 eller 9—11 § vidtar en åtgärd som avses i *de paragraferna*, eller

4) importerar eller försöker importera ett djur i strid med *ett förbud som avses i* 28 §,

ska, om inte gärningen utgör brott enligt 17 kap. 14, 14 a eller 15 § i strafflagen eller strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *djurskyddsförseelse* dömas till böter.

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

färdats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 19, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom., 23, 24, 26 eller 26 a §, 26 c § 1, 3 eller 5 mom. eller 64 §.

meddelats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud,

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom., 23, 24, 26 eller 26 a §, 26 c § 1, 3 eller 5 mom., 33 c § eller 64 §,

4) försummar sin skyldighet enligt artikel 5.1 eller 5.2 i avlivningsförordningen,

5) försummar att utarbeta standardrutiner som avses i artikel 6 i avlivningsförordningen,

6) försummar den anmälan om avlivning av pälsdjur som avses i artikel 7.3 i avlivningsförordningen eller avlivar pälsdjur utan närvaro eller direkt överinseende av den person som avses i artikel 7.3 i avlivningsförordningen,

7) i strid med artikel 8 i avlivningsförordningen säljer utrustning för fixering och bedövning av djur, om den inte åtföljs av behörig bruksanvisning,

8) försummar sådana skyldigheter i fråga om fixerings- och bedövningsutrustning som avses i artikel 9 i avlivningsförordningen,

9) försummar att lämna uppgifter som avses i artikel 14.2 i avlivningsförordningen,

10) försummar övervakningsförfaranden som avses i artikel 16 i avlivningsförordningen,

11) försummar att i enlighet med artikel 17 i avlivningsförordningen utse en djurskyddsansvarig för slakteriet, eller

12) försummar att föra bokföring enligt artikel 17.5 i avlivningsförordningen över de åtgärder som vidtagits för att förbättra djurskyddet.

61 §

61 §

Skadestånd

Skadestånd

För skada som kommunalveterinären eller den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eventuellt vållar när de utövar tillsyn över att denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden och

För skada som kommunalveterinären eller den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eventuellt vållar när de utövar tillsyn över att denna lag, bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter

bestämmelser följs svarar staten enligt vad skadeståndslagen (412/74) stadgar om offentliga samfunds skadeståndsansvar.

som meddelats med stöd av denna lag, och avlivningsförfordningen följs svarar staten enligt vad som i skadeståndslagen (412/1974) föreskrivs om offentliga samfunds skadeståndsansvar.

63 §

Anmälningsskyldighet

Om det är skäl att misstänka att denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller bestämmelser har överträtts, skall de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag omedelbart underrätta polisen härom.

64 §

Uppsiktsskyldighet

Vårdnadshavare och andra som har uppsikt över barn som inte har fyllt 15 år skall se till att barnet inte behandlar djur på ett sätt som strider mot denna lag och mot stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

63 §

Anmälningsskyldighet

Om det är skäl att misstänka att denna lag eller bestämmelser *som utfärdats eller* föreskrifter *som meddelats med stöd av den, eller avlivningsförfordningen* har överträtts, ska de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag omedelbart underrätta polisen om *saken*.

64 §

Uppsiktsskyldighet

Vårdnadshavare och andra som har uppsikt över barn som inte har fyllt 15 år ska se till att barnet inte behandlar djur på ett sätt som strider mot denna lag *eller* mot bestämmelser *som utfärdats eller* föreskrifter *som meddelats med stöd av den eller mot avlivningsförfordningen*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Verksamhetsutövare som vid denna lags ikraftträdande bedriver i 33 c § 1 mom. Avsedd verksamhet som omfattar avlivning av djur eller som avlivar djur i enlighet med 33 c § 1 mom. ska göra en anmälan om det till regionförvaltningsverket inom tre månader från det att lagen trätt i kraft.

2.

Lag**om ändring av 17 kap. 14 § i strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen (39/1889) 17 kap. 14 §, sådan den lyder i lag 1431/2006, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

17 kap.

17 kap.

Om brott mot allmän ordning**Om brott mot allmän ordning**

14 §

14 §

*Djurskyddsbrott**Djurskyddsbrott*

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet genom misshandel, överansträngning, bristfällig skötsel eller bristfällig utfordring eller annars i strid med

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet genom misshandel, överansträngning, bristfällig skötsel eller bristfällig utfordring eller annars i strid med

1) djurskyddslagen (247/1996) eller en be-stämmelse som utfärdats med stöd av den,

1) djurskyddslagen (247/1996) eller en be-stämmelse som utfärdats med stöd av den,

2) lagen om transport av djur (1429/2006) eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den, eller

2) lagen om transport av djur (1429/2006) eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den,

3) bilaga I i rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97

3) bilaga I *till* rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97, *eller*

behandlar ett djur på ett grymt sätt eller ut-sätter det för onödigt lidande, onödig smärta eller onödig plåga, skall för *djurskyddsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

4) *rådets förordning (EG) nr 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning*

behandlar ett djur på ett grymt sätt eller ut-sätter det för onödigt lidande, onödig smärta eller onödig plåga, ska för *djurskyddsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Denna lag träder i kraft den

20 .